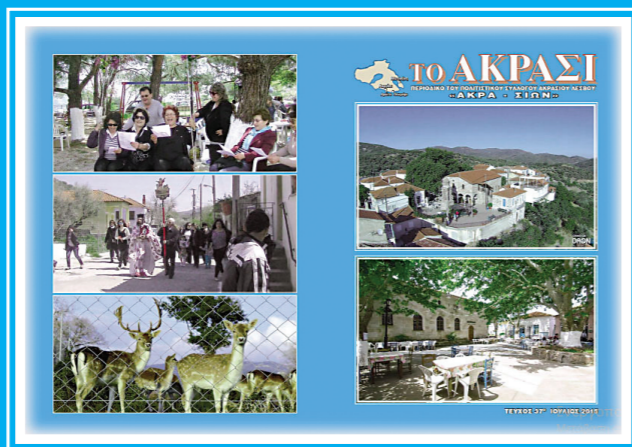

25 ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ

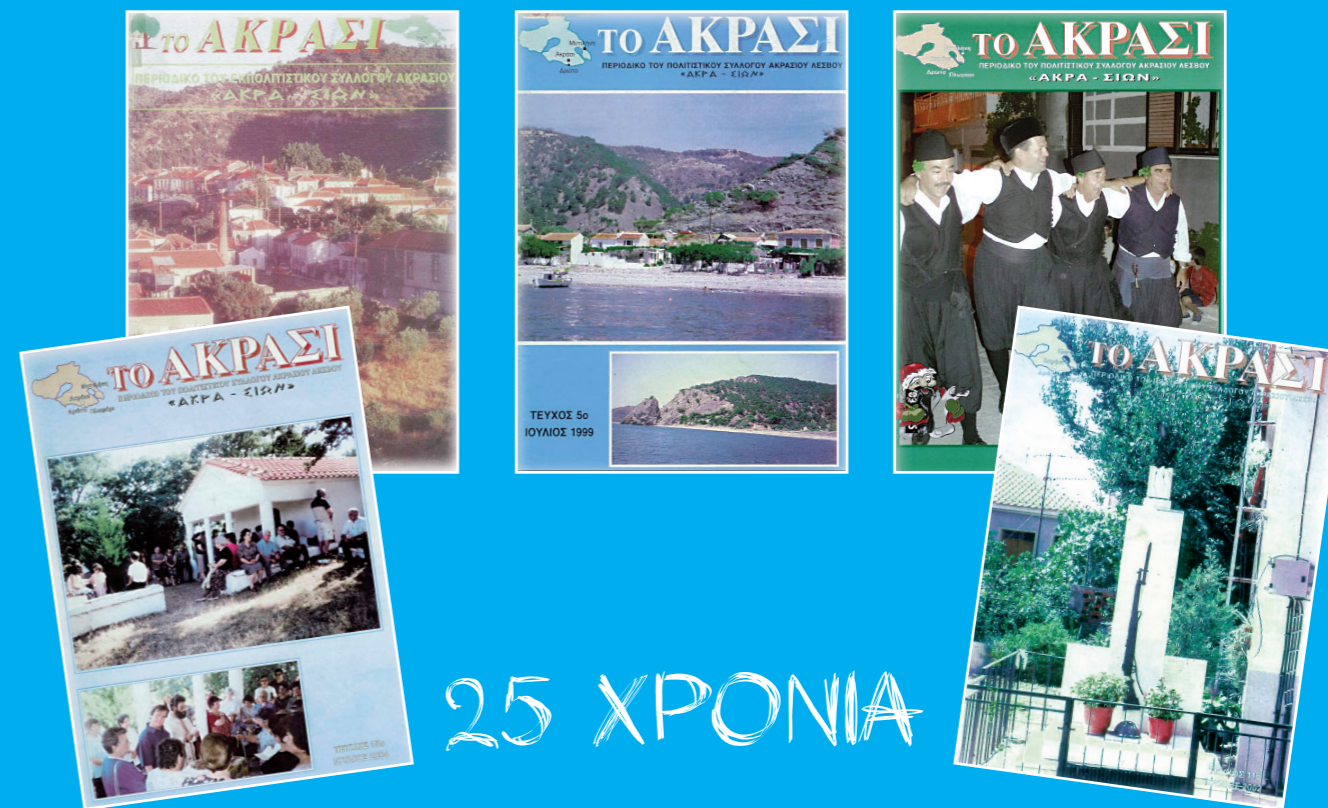
Μυτιλήνη
Ακράσι
Δρώτα Πλωμάρι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΚΡΑΣΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ
«ΑΚΡΑ - ΣΙΩΝ»

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

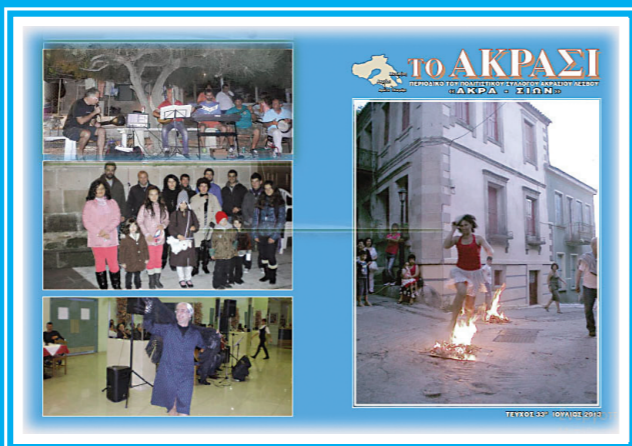
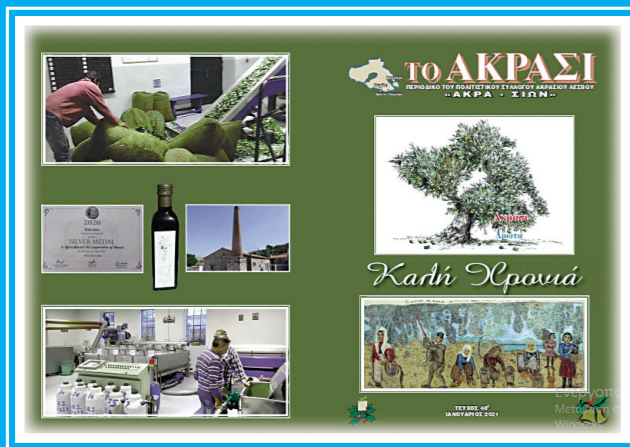
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

25 ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ»
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΚΡΑΣΙΩΤΩΝ

ΤΟΠΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΓΕΦΥΡΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΚΡΑΣΙΩΤΕΣ

ΤΕΥΧΟΣ 51^ο - ΙΟΥΛΙΟΣ 2022

"ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ"
ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΚΡΑΣΙΟΥ
"ΑΚΡΑ - ΣΙΩΝ"

Ακαδημίας 41, 81100 Μυτιλήνη, τηλ. 6977033166, (22510) 41684, 43968, 24625

Υπεύθυνοι κατά το νόμο η συντακτική επιτροπή
Γεώργιος Ξ. Βερβέρης, Εμμανουήλ Λάσκαρης, Ξενοφών Σάπικας
Δημήτρης Ιωάν. Λάσκαρης και Μελίνα Οικονόμου.

Η δημοσίευση ενυπόγραφων συνεργασιών δεν υποδηλώνει αναγκαστικά
και την υιοθέτηση των απόψεων του συντάκτη τους από τον Σύλλογο.

Επιμέλεια Έκδοσης του Περιοδικού: Γεώργιος Ξ. Βερβέρης

LAY OUT - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Δ. ΔΟΥΚΑΣ & ΣΙΑ Ο.Β.Ε.Ε.

ΑΛΚΑΙΟΥ 20, 81100 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ τηλ.. 22510 24904, 25171

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλογικό Σημείωμα.....	σελ. 1
25 χρόνια 51 τεύχη περιοδικού.....	2
Ανοιξιάτικα και Πασχαλινά έθιμα του χωριού μας.....	3
Αγία μου Παρασκευή (ποίημα).....	4
Το χωριό μας και το τραγούδι του.....	5
Οι Χατζέλληδες.....	6
Γεώργιος Εμμ. Καλδής (ΓΕΚ).....	10
Το ηλιοβασίλεμα της ζωής.....	11
Πρώην Δημοτικό Σχολείο Ακρασίου.....	12
www.akrasi.gr/Forum.....	14
Εκδηλώσεις του Πολιτιστικού μας Συλλόγου.....	25
www.akrasi.gr/Forum (2).....	30
Υπόθεση Πάτρας... καμιά παιδοκτονία.....	32
Άρωμα Κυριακής.....	34
Από μνήμης «ξένοι».....	36
Γανώτης (Καλαντζής).....	37
Για όσους επιμένουν να θυμούνται.....	38
Κοινωνικά.....	41

Φωτογραφίες εξώφυλλου και οπισθόφυλλου: **Εξώφυλλα του Περιοδικού μας.**

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

- ΕΠΙΣΚΕΥΗ Η/Υ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΩΝ
- ΧΟΝΔΡΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΚΑΒΕΤΣΟΥ 40, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 81100
ΤΗΛ. 22510 55877, 6977708497
E-mail: info@computerexchange.gr
www.computerexchange.gr

• Παραλαβή του υπολογιστή
από το χώρο σας.

• Εγκατάσταση εκτυπωτών-
πολυμηχανημάτων,
webcamera, barcodes.

• Εγκατάσταση & παραμετροποίηση
τηλεφωνικών συσκευών & φαξ.

• Σύνδεση του υπολογιστή σας
στο Internet, έλεγχος γραμμής
ADSL.

• Αφαίρεση ιών & εγκατάσταση
αντιϊικών προγραμμάτων κ.α.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

"ΤΟ ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ"

ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ
ΕΞΩ

ΤΑΒΕΡΝΑ
Το Ζουμπούλι

Η ΑΙΘΟΥΣΑ
ΚΛΙΜΑΤΙΖΕΤΑΙ

Δ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ 2, ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ.: 22510.21251

ΜΕΣΗΜΕΡΙ - ΒΡΑΔΥ
ΜΕΖΕΔΟΪΣΤΟΡΙΕΣ - ΟΥΖΟΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΤΗΛ.: 22510-21251

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πεντηκοστό πρώτο (51ο) τεύχος του περιοδικού όλων των Ακρασιωτών. Περιοδικό που κλείνει τα **πενήντα** τεύχη (50), **25 ολόκληρα χρόνια**. **Να τα εκατοστήσουμε.**

Μετά την μεγάλη υγειονομική κρίση δίνουμε και πάλι δυναμικό παρόν με πολλές και ποιοτικές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Παιδικά παιχνίδια, Διαγωνισμός επιτραπέζιων Παιχνιδιών, Βραδύα ΚΑΡΑΟΚΕ για νέους και όχι μονό.

Γιορτή του Τραχανά, Παραμύθια για μικρούς και ...μεγάλους, Πάρτυ στη Δρωτα , Καντάδες, Θεατρικά σκετς και πολλα άλλα. Με δημιουργική διάθεση λαμβάνοντας όλα τα υγειονομικά μέτρα ασφαλείας θα υλοποιήσουμε τις προγραμματισμένες Πολιτιστικές εκδηλώσεις οι οποίες θα ζωντανέψουν για μια ακόμη φορά το χωριό μας.

Έχετε στα χέρια σας το περιοδικό του Συλλόγου μας, με όλα τα νέα του χωριού μας, φέρνοντας αγέρα Ακρασιώτικο σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού μας. Αγαπητοί συγχωριανοί, όσοι δεν παίρνετε το περιοδικό μας γραφτείτε μέλη του στο gexne@hotmail.com. **Το περιοδικό είναι ΔΩΡΕΑΝ, μόνο τα έξοδα αποστολής είναι δικά σας 5 ευρώ το χρόνο για αυτούς που μένουν στην Ελλάδα και 10 ευρώ για αυτούς που διαμένουν στο Εξωτερικό. Γνωρίστε τη δράση μας.** Γίνετε και σεις ένας κρίκος στην αλυσίδα της αγάπης μας για το χωριό, των Πολιτιστικών Συλλόγων που παλεύουν εδώ και 40 χρόνια. Και τα καταφέρνουμε παρά τις δυσκολίες των καιρών **να προσφέρουμε Πολιτισμό, αξίες ανθρώπινες, βοήθεια υλική στο χωριό. Οι Σύλλογοι του χωριού μας, έχουν ανάγκη την στήριξή σας, όσο ποτέ!**

Οι Πολιτιστικοί μας Σύλλογοι Ακρασίου δίνουν μεγάλη σημασία και βάση στις παραδόσεις του τόπου μας, και ιδιαίτερα του χωριού μας. Η διατήρηση του θησαυρού που λέγεται παράδοση είναι αναγκαία όσο ποτέ στις μέρες μας, προκειμένου να συνεχίσουμε να ακούμε τους παλμούς του τόπου μας ολοζώντανα, χωρίς τον κίνδυνο να αφανιστεί στη χοάνη της παγκοσμιοποίησης.

Η θεματολογία και σ' αυτό το τεύχος πλούσια στο χθες και στο σήμερα. Γράφει για το χθες και το σήμερα **η Ευστρατία Ασωματιανού και ο Παναγιώτης Γ. Χατζέλλης. Ο Μανώλης Σωτηρχέλλης** γράφει με πολύ μεγάλη ευαισθησία και μας προσφέρει μνήμες αγάπης για το χωριό μας και για τους προγόνους μας. Έχουμε και κείμενα νέων σε ηλικία Ακρασιωτών όπως είναι η **Δήμητρα Σάπικα και ο Παναγιώτης Αντωνόπουλος.** Ανθρώπους που αγαπούν τον τόπο τους και δεν παύουν να γράφουν γι' αυτόν. **Τους ευχαριστούμε μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας.**

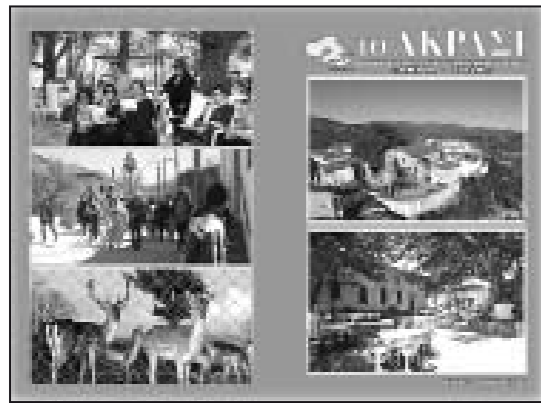
Και φυσικά στο περιοδικό αυτό δεν χορταίνεις να βλέπεις φωτογραφίες έγχρωμες (στο «σαλόνι» και το εξώφυλλο του περιοδικού) και ασπρόμαυρες από το χθές και το σήμερα. Από τις εκδηλώσεις του συλλόγου μας, από τις γιορτές και τα πανηγύρια που γίνονται στο χωριό μας. Πολλές φωτογραφίες, πάρα πολλές, που μέσα από αυτές βλέπεις την ζωντάνια αυτού του χωριού ακόμα και τον χειμώνα.

Το ΔΣ του Συλλόγου μας

25 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ 51 ΤΕΥΧΗ του ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Κλείνουμε 25 ΧΡΟΝΙΑ έκδοσης του περιοδικού Το ΑΚΡΑΣΙ του Πολιτιστικού μας Συλλογου Ακρασίου. Το περιοδικό γιορτάζει τα 25 χρόνια ανελλιπούς παρουσίας στην ενημέρωση όλων των Ακρασιωτών και φίλων του χωριού μας με φωτογραφίες και κείμενα.

Κοιτώντας πίσω, την εποχή που αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε αυτή την ιδιόρρυθμη (πολλοί την έχουν χαρακτηρίσει «δονκιχωτική») πρωτοβουλία μιας έκδοσης, που ήθελε να χωθεί στα άδυτα του χωριού μας, να ανιχνεύσει άγνωστες πτυχές του παρελθόντος του, αλλά ταυτόχρονα να μιλήσει και για το σήμερα, για τα προβλήματα του, τη ζωή που αναβλύζει και κυρίως για τους νέους. **Η μεγαλύτερη επιτυχία του ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ του ΑΚΡΑΣΙΟΥ πιστεύουμε πως είναι ότι κατάφερε να γίνει μια γέφυρα μεταξύ των Ακρασιωτών που διαμενουν μονιμα στο χωριό και σ' αυτούς που διαμένουν στην υπόλοιπη Ελλάδα και το εξωτερικό.** Μια γέφυρα επικοινωνίας, προσέγγισης και κατανόησης διαφορετικών μεταξύ τους ανθρώπων. Βλέπουμε σήμερα με μεγάλη μας χαρά την προσπάθεια αυτή να ανθίζει μέσα σε καιρούς δύσκολους και σε ένα άνυδρο πνευματικό τοπίο.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε μέσα από την καρδιά μας όλους εκείνους, τους πάρα πολλούς, που από την πρώτη μέρα μέχρι σήμερα, μας έκαναν την τιμή να μοιραστούν μαζί μας την σοφία και τη γνώση τους μέσα από τις σελίδες του Περιοδικού μας ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ. Τέτοιες πρωτοβουλίες, που ξεκινούν από τον πυρήνα της κοινωνίας των πολιτών, χωρίς υστεροβουλίες ή δεύτερες σκέψεις και κυρίως χωρίς εξαρτήσεις, **είναι μια ένδειξη υγείας και δύναμης της κοινωνίας.** Και αυτήν ακριβώς την υγεία και την δύναμη τις χρειαζόμαστε σήμερα περισσότερο από ποτέ.

Ευχαριστούμε πολύ και όλους εσάς που στηρίζετε την έκδοση αυτού του περιοδικού. Συνεχίστε να

στηρίζετε, να συμβουλευέτε και να αγαπάτε το περιοδικό ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ!

Από τον ΙΟΥΛΙΟ του 1997 που ξεκίνησε την κυκλοφορία του, το περιοδικό είχε σαν στόχο να υπηρετήσει και να στηρίξει το χωριό μας, τους Κοινοτικούς Προέδρους και την Εκκλησία μας, να συμβάλει στην αναβάθμιση του Πολιτισμού στο χωριό μας και να προσφέρει έγκαιρη, έγκυρη και αντικειμενική ενημέρωση.

Σήμερα, μετά από 25 χρόνια, το περιοδικό μας παραμένει και συνεχίζει να αποτελεί την πλέον αξιόπιστη πηγή πληροφόρησης γύρω από το χωριό μας, φιλοξενώντας πλούσια αρθρογραφία με εξειδικευμένα τοπικά θέματα από ανθρώπους που αγαπούν τον τόπο τους το χωριό μας. Κείμενα που ξεχωρίσαν ήταν παρα πολλά (ιστορικά, λαογραφικά, συγχρόνα, αγροτικά, πολιτιστικά, κλπ). Ένα περιοδικό, **με όλα τα νέα του χωριού μας, φέρνοντας αγέρα Ακρασιώτικο σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού μας.** Και φυσικά σε όλα τα τεύχη του περιοδικού δεν χορταίνεις να βλέπεις φωτογραφίες έγχρωμες (στο «σαλόνι» και το εξώφυλλο) και ασπρόμαυρες από το χθές και το σήμερα. Από τις εκδηλώσεις του συλλογου μας, από τις γιορτές και τα πανηγύρια που γίνονται στο χωριό μας. Πολλές φωτογραφίες, πάρα πολλές, που μέσα από αυτές βλέπεις την ζωντάνια αυτού του χωριού ακόμα και τον χειμώνα.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε για μια ακόμη φορά ΟΛΟΥΣ όσους φιλοξενήσανε με κείμενα τους και φωτογραφίες το περιοδικό μας, όπως επίσης όλους όσους βοήθησαν οικονομικά το περιοδικό μας.

Καλή συνέχεια να έχουμε.

Το ΔΣ του Συλλογου

Ανοιξιάτικα και Πασχαλινά έθιμα του χωριού μας

της Ευστρατίας Κουτλή-Ασωματιανού

Έπειτα από βαρύ χειμώνα που περάσαμε, έφθασε πάλι η ζωοδότρα Άνοιξη. Ανοιξαμε πόρτες και παράθυρα να περπατήσει μέσα στα σπίτια μας και να μας ζεστάνει ο μεγάλος βασιλιάς του κόσμου, ο Ήλιος.

Τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι τηρούσαν τις παραδόσεις και έθιμα της κάθε εποχής. Έτσι και οι Ανοιξιάτικοι μήνες έχουν τα έθιμα και τις παροιμίες. Τον Φλεβάρη τον ονομάζουμε κουτσό-κουτσοφλέβαρο, επειδή έχει είκοσι οκτώ και τότε είκοσι εννιά ημέρες. «Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει», λέμε. Για το Μάρτη: «όπ' έχει κόρη ακριβή, το Μάρτη ήλιος μην τη δει». Αυτό εξηγείται που οι μάνες όταν έμπαινε ο Μάρτης έδεναν στο χέρι των παιδιών τους μια ασπροκόκκινη κλωστή για να μην τα μαυρίσει ο ήλιος. Όταν τελείωνε ο μήνας, κρεμούσαν την κλωστή σε τριανταφυλλιά για να έχουν πρόσωπο δροσερό και ροδαλό όπως το τριαντάφυλλο. Έτσι πίστευαν...

«Αν κάνει ο Μάρτης δυο νερά κι ο Απρίλης άλλο ένα, χαράς εκείνο το ζευγά πού'χει στη γη σπαρμένα». «Από Μαρτιού καλοκαιριού», λέμε επίσης. «Μάρτης γδάρτης, παλουκοκαύτης».

Τον Απρίλη συνηθίζουμε τα πρωταπριλιάτικα ψέματα. Προσπαθούμε με ψέματα πιστευτά, να ξεγελάσουμε τους άλλους. Παράδειγμα: Μια φορά περπάτησα μια ώρα δρόμο γιατί μου είπαν πως μέσα στο χωράφι μας που ήταν σπαρμένο με κουκιά, μπήκε γάιδαρος. Ήταν ψέμα.

Τον Απρίλη τον ονομάζουμε λουλουδά. Ακόμα και σήμερα πιστεύουμε στο μάτιασμα και στη μαγεία. Γι' αυτό το μήνα Μάιο τον ονομάζουμε Μαγεμένο. Αυτό το μήνα δεν γίνονται γάμοι ούτε δύσκολες δουλειές. Στον καταραμένο τόπο Μάη μήνα βρέχει.

Την Πρωτομαγιά όλη η οικογένεια θα δοκιμάσει διάφορα βλαστάρια. Όπως βλαστάρι από κλήμα, από πετραμυθιά, κουκιά φρέσκα, σκόρδο με μια κουταλιά γλυκό.

Όλα αυτά για να έχουν γλυκιά γλώσσα και να είναι πειστικός ο λόγος της κάθε δουλειάς. Όπως, αν έκαναν προξενίο και δεν πετύχαινε, έλεγαν: «Δεν έφαγες από τα μάγια της Πρωτομαγιάς». Την πρώτη μέρα του Μάη ξυπνούμε πολύ πρωί, προτού βγει ο ήλιος, μαζεύουμε διάφορα ανοιξιάτικα βλαστάρια και φτιάχνουμε στεφάνια από μοσχοτριαντάφυλλα, αγριάκανθο, σπάρτους, αγριολούλουδα, μαζί με σκόρδο φρέσκο. Αυτά τα κρεμάμε στην πόρτα του σπιτιού. Έτσι πιστεύουμε πως αποφεύγουμε το κακό μάτι και τη γρουσουζιά. Αυτό το στεφάνι πρέπει να μείνει στην πόρτα του σπιτιού μέχρι του Αγίου Ιωάννου του Κλειδωνά, οπότε το καίμε στη φωτιά.

Πάντα την Άνοιξη γιορτάζουμε και την Ανάσταση του Χριστού. Έχουμε πολλά πασχαλινά έθιμα. Τη Σαρακοστή, οι παλιοί νήστευαν όλο το σαρανταήμερο. Την Κυριακή της Τυροφάγου σφράγιαζαν την Αποκριά με ένα αυγό και έλεγαν: «Πάσχα – χάσκα», δηλαδή με το Χριστός Ανέστη θα πασχαλιάσουν.

Την παραμονή των Βαΐων ζυμώνουμε τα λαζαράκια, στολισμένα με στραγάλια και σταφίδες. Αυτά συμβολίζουν το νεκρό Λάζαρο και τα μοιράζουμε στα παιδιά.

Με Ακρασιώτικα μοσχομύριστα λουλούδια στεφανώνουμε το Νυμφίο Χριστό. Παρακολουθούμε τα πένθημα τροπάρια και όλους μας συγκλονίζουν. Τη Μεγάλη Πέμπτη βάφουμε τα αυγά κόκκινα. Τη νύχτα με σβησμένα τα φώτα, βγαίνει ο Εσταυρωμένος. Πλήθος λουλούδια, στεφάνια ρίχνουμε μπροστά στα πόδια του. Τη νύχτα θα ξενυχτίσουμε για να στολίσουμε τον Επιτάφιο. Τη Μεγάλη Παρασκευή η καμπάνα κτυπά πένθημα. Αυτή την ημέρα τρώμε φακή. Έτσι πιστεύουμε πως φακή έφαγε η Παναγιά μας για να δροσίσει τα φαρμακωμένα χείλη της.

Τη Μεγάλη Παρασκευή επισκεπτόμαστε το νεκροταφείο και κάνουμε τρισάγιο. Αυτή τη μέρα μαζεύομαστε όλες και καθισμένες μπροστά στον Επιτάφιο, θα πούμε το Μοιρολόγι της Παναγιάς και συμμετέχουμε στο μεγάλο δράμα.

Το βράδυ οι νέες και οι νέοι του χωριού μας συγκεντρώνονται στη μέση της εκκλησίας και ψάλλουν τα εγκώμια. Γίνεται η περιφορά του Επιταφίου σε όλο το χωριό. Όλοι περνάμε κάτω από τον Επιτάφιο για να έχουμε υγεία. Το Μεγάλο Σάββατο βγαίνει ο ιερέας μπροστά στην Πύλη της εκκλησίας, σκορπά λουλούδια

του Επιταφίου και ψάλλει «Ανάστα ο Θεός». Τότε κτυπάμε δυνατά τα στασίδια, κουνάμε τους πολυελαίους και η καμπάνα κτυπά θριαμβευτικά, ασταμάτητα.

Εκείνη την ημέρα, η λειτουργία γίνεται μπροστά στον Επιτάφιο και όλοι μεταλαβαίνουμε. Στις δώδεκα η ώρα του Μεγάλου Σαββάτου, με τις λαμπάδες, τα κόκκινα αυγά περιμένουμε. Αγωνιζόμαστε ποιος θα ανάψει πρώτος τη λαμπάδα και θα πάρει το Άγιο Φως.

Οι πόρτες της εκκλησίας κλείνουν και όλοι βγαίνουμε στο Νάρθηκα. Εκεί ψάλλει ο ιερέας το Χριστός Ανέστη. Ω! τότε σκηνές διαδραματίζονται. Φωτοβολίδες, βροντές ακούγονται από τα βαρελότα που πέφτουν και η καμπάνα πάει να σπάσει. Όλοι δίνουμε φιλία αγάπης και χαράς. Η πόρτα της εκκλησίας μένει κλειστή και ο ιερέας κάνει αναπαράσταση και φωνάζει δυνατά «Άρατε πύλες και εισελεύσεται ο βασιλιάς της δόξης». Τότε ανοίγει η πόρτα και με αναμμένες λαμπάδες μπαίνουμε μέσα στην εκκλησία. Θα αναστήσουμε ένα κουτί σπίρτα που έχουμε μαζί μας. Με αυτό θα ανάβουμε το καντηλάκι του σπιτιού. Θα κόψουμε και θα δοκιμάσουμε λίγο κυδώνι αναστημένο και βοδινή γλώσσα ξερή για να μην μας πιάνει η γλωσσοφαγιά.

Στο τέλος της Αναστάσιμης λειτουργίας, ο ιερέας μοιράζει κόκκινα αυγά μαζί με αντίδωρο. Με αναμμένες λαμπάδες θα σχηματίσουμε έξω από το σπίτι το σταυρό.

Στο σπίτι, μας περιμένει η μαγειρίτσα, το ακρασιώτικο τουλουμοτύρι. Άλλοτε οι πρόγονοί μας, επειδή νήστευαν, έτρωγαν μόνο το αναστημένο αυγό και τουλουμοτύρι. Την επαύριο ετοιμάζουμε το γεμιστό αρνί, που είναι το ακρασιώτικο παραδοσιακό φαγητό. Εκείνη την ημέρα θα γυρίσουμε όλο το χωριό την Ανάσταση.

Την επαύριο, τη Λαμπροδευτέρα, θα γιορτάσουμε με ψητά στο εξοχικό εκκλησιάκι των Αγίων Αποστόλων. Εκεί θα στήσουμε κάτω από τη βελανιδιά δύο κούνιες, θα τραγουδήσουμε τον τοπικό πασχαλινό σκοπό:

«Χριστός Ανέστη μάτια μου, έλα να φιληθούμε. Έτσι είναι μάτια μου, έτσι είναι, έλα ν' αγαπηθούμε».

Είναι παμπάλαιο έθιμο η κούνια κι εκεί ερωτεύονταν. Είναι γιορτή των νέων.

Οι παραδόσεις, τα έθιμα του χωριού μας είναι μεγάλα. Δυστυχώς σιγά-σιγά ξεχνιούνται. Θέλουμε να μείνουν αναλλοίωτες οι παραδόσεις, τα έθιμα, οι παροιμίες. Μέσα σ' αυτά κρύβεται το χωριό μας. Το παρόν ας ενώνεται με το παρελθόν.

Σε όλους Χρόνια Πολλά.

Αγία μου Παρασκευή

Αγία μου Παρασκευή και πώς να σε υμνήσω πώς να βρω εγκώμια να σε δοξολογήσω.

Το χέρι τρέμει στη γραφή ο νους μου σταματάει μπροστά στο Μεγαλείο σου την Αγία σου Χάρη.

Αγνή Μεγαλομάρτυρα Αγία του Χριστού μας. Μάνα είσαι και αδελφή κι αφέντρα του χωριού μας.

Στα μάτια σε κοιτάζουμε και εσύ μας κουβεντιάζεις. Απλώνεις τα Άγια χέρια σου και όλους μας αγκαλιάζεις.

Σεμνή Μεγαλομάρτυρα είσαι ο ιατρός μας. Σε σένα μόνο ελπίζουμε εσύ είσαι βοηθός μας.

Στεφάνι με μύρα πλέκουμε στην Αγία γιορτή σου. Σε προσκυνούμε ευλαβικά ζητάμε τη στοργή σου.

Αγία μου Παρασκευή έβγα και στην αυλή σου να δεις γλέντια που γίνονται σήμερα στη γιορτή σου.

Να δεις πως όλοι οι χωριανοί τιμούμε το όνομά σου τιμούμε και τη μνήμη σου και το προσκύνημά σου. Πολλές φορές είδαμε Παρθένα μου Αγία να στέκεσαι στο πλάι μας σαν φωτεινή ηλιαχτίδα.

Γι' αυτό σου λέμε ευχαριστώ χίλιες ευχαριστίες και μέσα από την ψυχή θερμές δοξολογίες.

Το χωριό μας και το τραγούδι του

της Ευστρατίας Κουτλή-Ασωματιανού

Κάθε τόπος ελληνικός έχει τις παραδόσεις και τα τραγούδια του. Την παλιά εποχή, άνθρωποι καταπονημένοι από τη σκληρή βιοπάλη, ένιωθαν την ανάγκη για ξεκούραση και ανάπαυλα. Έτσι με τα τραγούδια έβρισκαν ανακούφιση. Ξεχνούσαν την ανέχεια και τη φτώχεια κι έκαναν τη δουλειά τους πιο υποφερτή.

Τα Ακρασιώτικα βουνά και λαγκάδια είναι χλιοτραγουδισμένα από καλλιφώνους τραγουδιστάδες.

Με δίστιχα τραγουδάκια φανέρωναν συναισθήματα καταχωνιασμένα μέσα στην ψυχή τους, όπως το παράπονο, τον πόνο, τη σκλαβιά, τη χαρά, τον έρωτα. Με αυτά μιλούσαν και ξέδιναν. Με χαμόγελο αντιμετώπιζαν τη ζωή ήρεμα. Εκείνα τα χρόνια δεν υπήρχε ούτε γραμμόφωνο, μικρόφωνα και άλλα ηχητικά ξεφωνητά που σου δημιουργούν κώφωση.

Εκείνα τα χρόνια τραγουδούσαν το συνηθισμένο σκοπό τον «Πλωμαρίτικο σκοπό» ή αλλιώς «παραπουνκό». Είναι σκοπός βαρύς, παραπονιάρης. Είναι δύσκολος και πρέπει εκείνος που θα τον τραγουδήσει, να είναι γνώστης αυτού του σκοπού.

Έχουμε όμως και άλλους δυο τοπικούς: τον Αποκριάτικο, που τραγουδιέται τις Αποκριές, και τον Πασχαλιάτικο, που είναι σκοπός και της Κούνιας. Αυτά οι δύο είναι εποχιακοί. Δυστυχώς με το χρόνο ξεχνιούνται κι ούτε υπάρχουν τραγουδιστάδες.

Ας όψεται η μετανάστευση.

Εμείς κρατάμε τις Θερμοπύλες του χωριού, προσπαθούμε να αναβιώσουμε αυτά τα τραγούδια.

Εφέτος τραγουδήσαμε την Κούνια, στον Λαμπριάτικο σκοπό. Την Πρωτομαγιά, θυμηθήκαμε τα παλιά, ζήσαμε στιγμές γιορτινές, νεανικές.

Αυτά τα τραγούδια δεν χορεύονται, μόνο τραγουδιούνται.

Αναβιώσαμε την Κούνια, την τραγουδήσαμε και χορέψαμε σκοπούς καλαματιανούς, συρτούς, καρσιλαμάδες, σμυρνείκους, ζωναράδικους, τσιφτετέλια, τα ξύλα. Όλοι σκοποί μερακλίδικοι, παραδοσιακοί, μας έκαναν να ξεχαστούμε σ' ένα ξέφρενο γλέντι.

Θα γράψω μερικά απ' αυτά τα τραγουδάκια.

ΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ

Το Μάη μήνα μια φορά που κελαηδούν τ' αηδόνια τότε και γω σε φίλησα και το θυμάμαι ακόμα.

Πάνω στην Κούνια κάθεςαι και εγώ σε καμαρώνω σαν το κεράκι της Λαμπρής για σένα σιγολιώνω.

Πάνω στην κούνια κάθσαν δύο περιστεράκια του χρόνου τούς ευχόμαστε να είναι ζευγαράκια.

Πάνω στην κούνια ανέβηκαν τέσσερα μαύρα μάτια τέσσερα φρύδια σα σπαθιά με κάνανε κομμάτια.

ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Άσπρο τριανταφυλλάκι μου της Παναγιάς το βλέμμα πότε θα γίνει η γνώμη σου με τη δική μου ένα.

Μέσα στα φύλλα της καρδιάς έχω τη ζωγραφιά σου κι έχω με γράμματα χρυσά γραμμένο τ' όνομά σου.

Πάσχιζε την αγάπη μας να γίνει περιβόλι να κάνει άνθη και καρπούς να τη ζηλεύουν όλοι.

ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

Αν είσαι και στη ξενιτιά θαρρείς δε σε θυμούμαι, τα δάκρυα προσκέφαλο να βάζω και κοιμούμαι.

Πρωί – πρωί σηκώνομαι στο παραθύρι βγαίνω με τα πουλάκια τ' ουρανού χαιρετισμούς σου στέλνω.

Έλα μικρό μου, μην αργείς μη κάθεςαι στα ξένα ανθίσαν τα τριαντάφυλλα που σου'χω φυτεμένα.

Οι Χατζέλληδες

του Παν. Χατζέλλη (απ' τα χαρανά)

Κάποια στιγμή που κοιτάζα τηλεόραση και συγκεκριμένα (από πού κρατά η σκούφια μας) είδα μια εκπομπή με θέμα η καταγωγή των κατοίκων της Καστοριάς. Είπε ο αφηγητής ότι η καταγωγή των κατοίκων της πόλεως αυτής, πιθανότατα να ήταν από τους Κάστορες. Έτσι μου γεννήθηκε η επιθυμία να γράψω για την καταγωγή των Χατζέλληδων, του σογιού μου δηλαδή. Εξόν από αυτά που ήξερα, ρώτησα, έμαθα και σας γράφω για να μάθετε κι εσείς οι απόγονοι των Χατζέλληδων κι όσοι, τέλος πάντων, ενδιαφέρονται λιγάκι για το όνομα της ιστορίας (την ιστορία του ονόματος). Πού ξέρεις, μπορεί και να συγγενεύουμε!

Εμείς οι Χατζέλληδες καταγόμαστε από το Αϊβαλί. Το Αϊβαλί είναι πόλη της Μικράς Ασίας απέναντι από τη Λέσβο, παραλιακή. Εκεί κατοικούσαν Έλληνες και Τούρκοι μισοί-μισοί και ζούσαν ήσυχα και αρμονικά. Την πόλη του Αϊβαλί την διοικούσε ο κύριος Δημητρακέλλης ή Οικονόμου. Εκεί υπήρχε μια σχολή στην οποία εδίδαν ο Θεόφιλος Καΐρης και ο Ευστράτιος Πέτρου. Κοντά σ' αυτούς φοίτησαν οι μεγάλοι δάσκαλοι του γένους Βενιαμίν ο Λέσβιος και Γρηγόριος Σαράφης. Σ' αυτή την πόλη αναφέρεται η Ακαδημία Κυδωνιών. Η περιοχή από την αρχαία πόλη Άσσο μέχρι το Αϊβαλί ονομαζόταν Μυτιληναίων Αιγιαλός. Επίθετα όπως Αγραφιώτης, Μυτιληνέλλης, Μολυβιάτης, Χιωτέλλης, Χατζέλλης, Πλωμαρίτης, Χατζηκαμπούρης κλπ. είναι από το Αϊβαλί. Η συνοικία Μωραϊτικά ήταν ξακουστή διότι εκεί κατοικούσαν οχτακόσιες Ελληνικές οικογένειες.

Οι κάτοικοι του Αϊβαλί είχαν πολλά προνόμια. Όταν όμως έγινε η επανάσταση του 1821 οι κάτοικοι έχασαν όλα τα προνόμια που είχαν διότι η πόλη περιήλθε οριστικά στα χέρια των Τούρκων. Αυτό έγινε στις 3 Ιουνίου 1821. Τότε πολλοί Έλληνες έφυγαν πρόσφυγες στην Ελλάδα ή σε άλλα μέρη. Από εδώ μπορώ να σας δώσω περισσότερες πληροφορίες μέχρι... σήμερα.

Πριν προχωρήσω θα ήθελα να σας πω χάριν της Ιστορίας ότι, τον Απρίλιο του 1832 ο Σουλτάνος επέτρεψε στους πρόσφυγες να επιστρέψουν στο

Αϊβαλί και στις περιουσίες των όσοι από αυτούς ήθελαν. Ένας από αυτούς ήταν ο πρόγονος του Παναγιώτη Χατζέλλη, ο οποίος είχε επιλοποιείο στο Καρά Τεπέ Μυτιλήνης, καθώς και ο πρόγονος της Άννας Τσακίρακη από τη Χρυσομαλλούσα, δασκάλας και συζύγου του Παναγιώτη Τσακίρακη. Του Παναγιώτη ο πατέρας, ο Γιάννης, ο Αναστάσης, ο πατέρας της Άννας καθώς και τα άλλα δυο αδέρφια τους, ο Κωνσταντίνος και ο Αντώνης ήρθαν στη Μυτιλήνη το 1922 και συγκεκριμένα στην Κλειού, όπου και εκεί υπάρχουν Χατζέλληδες.

Ποιος να το φανταζόταν ότι η Άννα Τσακίρακη, δασκάλα και σύζυγος του κυρίου Τσακίρακη – πολιτικού μηχανικού – πριν παντρευτεί λεγόταν Άννα Αναστάσιου Χατζέλλη; Γι' αυτό σας είπα και στην αρχή ότι μπορεί να βγούμε και συγγενείς.

Ο παππούς του παππού μου Χριστόφα Εμμανουήλ Χατζέλλη, του οποίου το όνομα δεν γνωρίζω – αλλά θα προσπαθήσω να το μάθω – ήταν ιερέας και είχε 8 – 9 παιδιά. Μετά τις 3 Ιουνίου 1821 έφυγε από το Αϊβαλί και πήγε στο Πλωμάρι (ποταμό) και εκεί εγκαταστάθηκε. Τα παιδιά του σκορπίστηκαν σε διάφορα χωριά (Μπορό, Ακράσι, Αγιάσο κλπ.). Ένας από τους γιους του ιερέα – ο προπαππούς μου Εμμανουήλ με τη σύζυγό του Αρχοντούλα – είχαν τρία αγόρια. Τον παππού μου Χριστόφα (Χριστόφορο), τον Παναγιώτη δάσκαλο του Ακρασίου και τον Γιαννακό ο οποίος παντρεύτηκε στο Μπορό (σήμερα Νεοχώρι). Από δω και πέρα ξέρω πάρα πολλά και μερικοί από τους παλιούς και νέους συγγενείς μας Χατζέλληδες ή μη.

Ο παππούς μου Χριστόφας Εμμ. Χατζέλλης παντρεύτηκε την Περμαθιά Κοντέλλη, η οποία είχε δύο αδέρφια, τον Παναγιώτη Κοντέλλη (Σπανού) και τον Βασίλη Κοντέλλη (Ατού) ο οποίος παντρεύτηκε στο Μπορό. Είχε δε η γιαγιά μου και δύο αδελφές. Τη Ζαχαρούλα η οποία παντρεύτηκε τον Δημήτρη Τυροπόλη και τη Βενετία (Τσανέλ) η οποία παντρεύτηκε το Γιάννη Χατζηγιάννη.

Ας παραμείνουμε στον παππού μου Χριστόφα. Αυτός με τη γιαγιά μου Περμαθιά απέκτησαν εννέα (9) παιδιά. Εξ' αυτών τέσσερα (4) αγόρια και πέντε

(5) κορίτσια. Τα αγόρια ήταν ο Μανώλης, ο οποίος παντρεύτηκε τη Βασιλική Μαρκάκη (Κεφαλά) στα Πάμφιλα με την οποία απέκτησαν δύο αγόρια. Τον Παναγιώτη ο οποίος έχει Αγγλική υπηκοότητα και μένει στην Αυστρία. Ο άλλος γιος του ο Χριστόφορος έπαιζε ακορντεόν στη Μυτιλήνη και ο οποίος παντρεύτηκε τη Νίκη και απέκτησαν ένα αγόρι, τον Μανώλη, ο οποίος έχει απογόνους στη Μυτιλήνη και μένει στον Άνω Χάλικα και ο οποίος μου έδωσε ορισμένες πληροφορίες. Ο άλλος γιος του παππού μου ο Παναγιώτης έφυγε μαζί με τον πατέρα μου Γιώργο στην Αμερική. Έπαιζε

Χριστόφας Εμμανουήλ Χατζέλλης με την σύζυγό του Περμαθιά. Από πίσω τους στέκονται όρθιοι 3 από τα 9 παιδιά τους. Ο Γεώργιος Χ. Χατζέλλης, η Κλεάνθη Γρηγ. Αληγιάννη και η Ειρήνη Ευστ. Βογιατζή.

κλαρίνο. Παντρεύτηκε την Ελένη και απέκτησαν ένα κοριτσάκι την Ιουλία στη Νέα Υόρκη. Ήρθε μια φορά στην Ελλάδα. Όταν ήμουν μικρός έφυγε και δεν ξαναγύρισε. Τρίτος γιος του παππού μου ήταν ο Παντελής (Παντελέλη) ο οποίος πέθανε πολύ νέος. Τέταρτος γιος του παππού μου ήταν ο πατέρας μου Γιώργος Χρ. Χατζέλλης ο οποίος παντρεύτηκε τη μητέρα μου Παραδείση Γεωργίου Νικολιά και απέκτησαν πέντε παιδιά. Τη Βασιλική Ξενοφώντος (ιερέας) Βερβέρη, την Ευστρατία Παναγιώτου Βεγιάνη, τον Χριστόφορο Χατζέλλη που παντρεύτηκε την Ελένη Ν. Ασλάνη, τη Μαρία Εμμανουήλ Σοφιανού και τον γράφοντα Παναγιώτη Χατζέλλη ο οποίος παντρεύτηκε την Ευστρατία Ευρυπίδου Ταμκαλή. Ο πατέρας μου Γεώργιος Χρ. Χατζέλλης έπαιζε κανονάκι, σαντούρι και τσίμπαλο. Ήταν άριστος στο παίξιμο, κι αυτό το διαπιστώνει κάποιος από το γεγονός ότι το 1926 έβγαλε δίσκους

φωνογράφου στην Αμερική. Αυτή τη μαρτυρία, και πολλά άλλα, τα ξέρει και ο Δημήτρης Κοφτερός ο οποίος το έγραψε πολύ και έγραψε γι' αυτό στο περιοδικό (η Λέσβος μας τεύχος 56), καθώς και στη συνέντευξή του στο κανάλι της Μυτιλήνης (στο ρεμπέτικο σεργιάνι) στον Προκόπη Μαϊστρέλη. Έγραψε γι' αυτόν στα (Ακρασιώτικα Νέα) ο λυκειάρχης κύριος Γιάννης Κοντέλλης (αριθμός φύλλου 11) καθώς και στο εκδοθέν βιβλίο του (το Ακράσι). Έχω γράψει κι εγώ για τον πατέρα μου στα (Ακρασιώτικα Νέα) αρ. φύλλου 79 σελίδα 4 και 5. Έχουν γίνει αναδημοσιεύσεις στη Νέα Πορεία καθώς και στα Αιολικά Νέα. Γεννήθηκε στο Ακράσι το 1894 και πέθανε το 1973 στον τόπο που γεννήθηκε. Από τις κόρες του παππού μου πρώτη ήταν η Αρχοντούλα η οποία παντρεύτηκε τον Παναγιώτη Σταύρου Σωτηρχέλλη (Σταυρέλ') και απέκτησαν επτά παιδιά, το Σταύρο, το Χριστόφορο, το Γιώργο, τον Αρχοντέλλη (Σότος), τη Μυρσίνη Εμμανουήλ (ιερέας) Αθανασέλλη, τη Μαρία Ιωάννου Χλέντζου και την Περμαθιά Δημητρίου Βερβέρη. Με τον Αρχοντέλλη Σταύρου Σωτήρχου (Σότος) είμαστε διπλοξαδέλφια διότι η σύζυγός του Κωνσταντίνα Παναγιώτου Κοντέλλη (Μπότας) είναι συνάμα πρώτη εξαδέλφη της συζύγου μου Ευστρατίας Ευρυπίδου Ταμκαλή, διότι η μητέρα της Κωνσταντινιάς, Ειρήνη, και ο πατέρας της συζύγου μου Ευστρατίας, Ευρυπίδης ήταν αδέρφια.

Δεύτερη ήταν η Μαριγώ Ιωάννου Ξενιτέλλη (Γιάννα) και απέκτησαν τέσσερα (4) παιδιά, το Σίμο, την Πηνελόπη Περικλή Κουτλή, την Περσεφώνη Κούσουλα και την Παρασκευή Κοκότη. Τρίτη ήταν η Μυρσίνη η οποία παντρεύτηκε το Δημήτρη Καπτανή και απέκτησαν επτά παιδιά το Μανώλη, την Περσεφώνη, το Χριστόφορο, τη Βενετία, τη Μαρία, τον Αργύρη και τη Γεωργία. Τέταρτη ήταν η Κλεάνθη Γρηγορίου Αληγιάννη (Γλήγορα) και απέκτησαν τρία παιδιά, το Γιάννη, τη Μαρία Ελευθερίου Μαγγίνα και το Χριστόφορο. Πέμπτη και τελευταία ήταν η Ειρήνη Ευσταθίου Βογιατζή (Βουγιαγκέλ') και απέκτησαν δύο παιδιά, τη Μυρσίνη Δημητρίου Σωτήρχου (Μητρέλα) και το Γιώργο δηλαδή τον πατέρα σου αγαπητέ Στάθη που είσαι στη Ζάμπια.

Δεύτερος αδελφός του παππού μου Χριστόφα ήταν ο Γιαννακός ο οποίος παντρεύτηκε στο Μπορό (Νεοχώρι). Είχε δυο γιους. Το Μιχάλη και το Δημήτρη. Ο Μιχάλης Ιωάννου Χατζέλλης απέκτησε έξι αγόρια και ένα κορίτσι. Τα αγόρια ήταν ο Γιάννης, ο Ευστάθιος, ο Δημήτριος, ο

Αντώνης, ο Παναγιώτης και ο Ευστράτιος με τον οποίο πηγαίναμε μαζί στο γυμνάσιο στην ίδια τάξη. Το κορίτσι το λέγανε Βενετία. Δυστυχώς ούτε ο Γιάννης, ούτε ο Δημήτρης, ούτε ο Παναγιώτης, ούτε ο Στρατής είναι σήμερα ανάμεσά μας. Ο Στάθης μένει στο Ακράσι, ο δε Αντώνης κάπου προς την Ανάβυσσο. Είναι και οι δύο συνταξιούχοι δάσκαλοι. Ο Δημήτρης Ιωάννου Χατζέλλης (Μητρέλα) απέκτησε τρία αγόρια και δυο κορίτσια. Το Μιχάλη (μαμπαπούκ), το Χριστόφορο και το Γιάννη (ιερέα). Τα κορίτσια ήταν η Τάσια και η Μυρσίνη. Ο Μιχάλης παντρεύτηκε την Περσεφώνη Εμμανουήλ Χατζέλλη, δάσκαλου και απέκτησαν τρία αγόρια. Το Δημήτρη, το Μανώλη και τον Παναγιώτη οι οποίοι μένουν στη Μυτιλήνη. Ο

Αριστερά στο κάθισμα ο Παναγιώτης Χρ. Χατζέλλης και δεξιά η σύζυγος του Ελένη. Ορθιοι, είναι ο κουμπάρος, η κουμπάρα τους η Ιουλία νύμφη και ο γαμπρός.

Χριστόφορος Δημητρίου Χατζέλλης έχει δυο γιους στη Μυτιλήνη και μία κόρη. Τα αγόρια είναι ο Μανώλης, ο οποίος μένει στον Κάτω Χάλικα, ο Δημήτρης και η Σωτηρία. Ο Ιωάννης Δημητρίου Χατζέλλης (ιερέας) είχε δυο αγόρια, το Δημήτρη και το Γιώργο. Είχε και μια κόρη της οποίας το όνομα είναι Ελπίδα. Τρίτος αδελφός του παππού ήταν ο Παναγιώτης (ο δάσκαλος του Ακρασίου) ο οποίος απέκτησε δύο αγόρια και ένα κορίτσι. Το κορίτσι το λέγανε Αρχοντούλα Ιωάννου Θαλασσέλλη (Σαβούδ) και ήταν η μαμή του χωριού. Το ένα αγόρι το λέγαμε Δημήτρη (Γιαπράκα), το δε άλλο αγόρι το λέγανε Μανώλη και ήταν δάσκαλος του χωριού μας για πολλά χρόνια. Υπήρξε δάσκαλός μου. Όταν έβγαλα το δημοτικό, τότε συνταξιοδοτήθηκε.

Παντρεύτηκε τη Σουλτάνα από το Παλαιοχώρι και απέκτησαν έξι παιδιά, τρία αγόρια και τρία κορίτσια. Τα αγόρια ήταν ο Παναγιώτης – ιερέας -, ο Στάθης (Βλάχα) και ο Βασίλης. Τα κορίτσια ήταν η Μαρία, η οποία παντρεύτηκε στο Παλαιοχώρι, η Αρτεμης Ιωάννου Αβαγιάννη και η Περσεφώνη Μιχαήλ Χατζέλλη, ο οποίος Μιχάλης καταγόταν από το Μπορό (Νεοχώρι) και ο οποίος ήταν γιος του Δημήτρη Ιωάννου Χατζέλλη (Μητρέλα). Η κόρη του Παναγιώτη Χατζέλλη (Σαβούδ), δηλαδή η Αρχοντούλα Ιωάννου Θαλασσέλλη, απέκτησε τέσσερα αγόρια, το Χρίστο (τίγρης), τον Παναγιώτη (χάσες), το Σάββα και τον Παντελή. Δεν γνωρίζω εάν είχε κι ένα κορίτσι γι' αυτό το παρακάμπτω.

Ο Δημήτρης Χατζέλλης (γιαπράκα) είχε ένα αγόρι, τον Παναγιώτη καθώς και τέσσερα κορίτσια, την Κωνσταντινιά Εμμανουήλ Καλδή (Ντίνα), την Αρτεμη Κυριάκου Μπαλή (μητέρα της Μαίρης), την Αριάδνη Φωτίου Τουρναβίτη και τη Βασιλική Λαμπρινού.

Στο Ακράσι υπήρχαν δύο αδέρφια Χατζέλληδες, ο Παναγιώτης και ο Χρίστος οι οποίοι είχαν δυο αδελφές (τα Χατζήδια), την Αμερισούδα Παναγιώτη Ασπρολούπου (πλασταριά) και την Παλουγού, η οποία δεν παντρεύτηκε, άρα δεν έχει απογόνους. Και αυτοί ήταν απόγονοι ενός από τους γιους του ιερέα τον οποίο λέγανε Γιάννη και ο οποίος Γιάννης πιθανότατα να ήταν αδελφός του προ-παππού μου του Μανώλη. Λησμόνησα να σας πω ότι του προ-παππού μου Μανώλη τη σύζυγο τη λέγανε Αρχοντούλα και τούτο διότι και ο παππούς μου Χριστόφας έθεσε τον πρωτότοκο γιο του Μανώλη και την πρωτότοκη κόρη του Αρχοντούλα. Το συνηθίζανε αυτό οι παλιοί.

Επίσης ο Παναγιώτης ο δάσκαλος κι αυτός τίμησε τον γεννήτορά του με Μανώλη δάσκαλο και Αρχοντούλα (Σαβούδ). Στο Ακράσι υπήρχε ο Κωνσταντίνος Χατζέλλης ο οποίος είχε τρία παιδιά, (του Ξτουφούδ) δηλαδή την Αμερισούδα Ευσταθίου Σωτήρχου (τσαντάρ), τον Παναγιώτη (καραμπότα) και το Δημήτριο Χατζέλλη – φράγκο – πατέρα της Περμαθιάς Νικολάου Ασπρολούπου (κούρας). Εσύ Στάθη από την Αδελαΐδα Αυστραλίας ήξερες ότι η γιαγιά σου (Ξτουφούδ) πριν παντρευτεί λεγόταν Αμυρίσα Κωνσταντίνου Χατζέλλη; Μόνο εσύ και τα εγγόνια της το ξέρετε. Μετά από αυτή την ανακάλυψη μου λύθηκε η απορία το γιατί ο πατέρας σου Κωνσταντίνος, ο οποίος είχε το όνομα του πατέρα της γιαγιάς σου, ήταν ψάλτης στην εκκλησία της αγίας παρασκευής Ακρασίου. Όσο

ζεις, μαθαίνεις.

Ποιος να το περίμενε ότι η Περμαθιά Νικολάου Ασπρολούπου (κούρας) προτού παντρευτεί ονομαζόταν Περμαθιά Δημητρίου Χατζέλλη; Τον πατέρα της τον λέγανε φράγκο διότι ενώ όλοι φορούσανε νησιώτικες βράκες, αυτός όταν γύρισε από το Άγιον Όρος φόραγε φράγκικα (κιλότ). Στο (Νεοχώρι) Μπορό, υπήρχαν τρία αδέρφια. Ο Βενιζέλος, ο Νίκος και η Ευδοκία. Αυτοί θα ήταν απόγονοι κάποιου γιου του ιερέα.

Οι ΧΑΤΖΕΛΛΗΔΕΣ δεν τελειώνουν εδώ. Αν πάτε στην Αγιάσο θα βρείτε κι εκεί Χατζέλληδες. Στη Μυτιλήνη στο Καρά-Τεπέ υπάρχει κι εκεί το επιπλοποιείο του Παναγιώτη Χατζέλλη του οποίου οι γονείς και συγκεκριμένα ο πατέρας του Γιάννης, ο Αναστάσης ο πατέρας της δασκάλας Άννας Τσακιράκη, καθώς και τα άλλα δυο αδέρφια τους ο Κωνσταντίνος και ο Αντώνης ήλθαν στη Μυτιλήνη το έτος 1922, και συγκεκριμένα στην Κλειού και αργότερα – το 1926 - ήρθαν στην Κλειού υπάρχουν Χατζέλληδες. Θα το ψάξω. Ως φαίνεται, οι πρόγονοί τους γύρισαν πίσω στις περιουσίες τους μετά τον Απρίλιο του 1832 όταν ο σουλτάνος επέτρεψε να επιστρέψουν οι Έλληνες πρόσφυγες, ενώ ο ιερέας προ-προ παππούς μου δεν μπόρεσε να επιστρέψει μετά από ένδεκα χρόνια διότι είχε πλέον εγκατασταθεί στο Πλωμάρι και δεν μπορούσε να αφήσει το ποιμνίό του, καθώς και τα παιδιά του τα οποία μεγάλωσαν αρκετά. Με τη βοήθεια της Άννας Τσακιράκη πληροφορήθηκα ότι το επίθετο του ΠΡΩΤΟΥ Παναγιώτη Χατζέλλη – προτού βαπτιστεί στον Ιορδάνη ποταμό – ήταν ΜΕΙΜΑΡΟΓΛΟΥ... Από την Άννα πήρα κι άλλες πληροφορίες.

Παναγιώτηδες υπάρχουν πάρα πολλοί. Μανώληδες ξέρω πέντε. Έναν στη Μυτιλήνη, στον Άνω Χάλικα, γιο του Χριστόφορου Εμμανουήλ Χατζέλλη – και της Νίκης – ο οποίος μου έδωσε ορισμένες πληροφορίες, έναν στον Κάτω Χάλικα Μυτιλήνης, γιο του Χριστόφορου Δημητρίου Χατζέλλη και της Μαρίας, έναν στα Θυμιανά της Χίου γιο του Παναγιώτου Εμμανουήλ Χατζέλλη (ιερέα) και της Μαρίας, έναν στο Μεξικό, γιο του Στάθη Εμμανουήλ Χατζέλλη (βλάχας) και της Γιασεμής, και έναν πάλι στη Μυτιλήνη, γιο του Μιχάλη Δημητρίου Χατζέλλη και της Περσεφώνης. Με λίγα λόγια όλα τα παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα, τρισέγγονα κλπ. του θείου μου Μανώλη από τα Πάμφιλα, της θείας μου Αρχοντούλας, της

Μαριγώς, της Μυρσίνης, της Κλεάνθης, της Ειρήνης και του πατέρα μου Γιώργου Χατζέλλη (Βέβα) του σαντουρτζή καθώς και οι απόγονοι των υπολοίπων Αρχοντούλας (Σαβούδ), του Δημητρίου Χατζέλλη (Γιαπράκα), του Εμμανουήλ Χατζέλλη του δάσκαλου, του Μιχάλη και του Χριστόφορου από το Μπορό, του Παναγιώτου και Χρίστου από το Ακράσι, του Παναγιώτη Κωνσταντίνου Χατζέλλη (Καραμπότα), του Δημήτρη Χατζέλλη (φράγκου), της Αμυρίσας Κωνσταντίνου Χατζέλλη (Ξτουφούδ) και της αδελφής της που έμενε στη Βάρια, αυτών από την Αγιάσο, του Παναγιώτη του Επιπλοποιού από τον Καρά-Τεπέ Μυτιλήνης, της Άννας Τσακιράκη ο πατέρας ο Αναστάσης και των άλλων δυο αδελφών αυτών του Κωνσταντίνου και του Αντώνη καθώς των άλλων Χατζέλληδων από την Κλειού και από το Πλωμάρι – των οποίων τα ονόματα δεν γνωρίζω – καθώς και του Βενιζέλου του Νίκου και της Ευδοκίας από το Μπορό, όλοι μα όλοι δεν έχουμε μόνο το αίμα αλλά... και την ευλογία του προ-προ-προ πάππου μας ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΧΑΤΖΕΛΛΗ (Μειμάρογλου), ο οποίος πήγε από το Αϊβαλί στα Ιεροσόλυμα και βαφτίστηκε στον Ιορδάνη ποταμό και έγινε... ΧΑΤΖΗΣ και κατ' επέκτασιν ΧΑΤΖΕΛΛΗΣ. Αυτά που γράφω είναι τα πραγματικά αληθινά στοιχεία. Όποιος έχει αντίρρηση να μου γράψει στην Τ.Ο. 836 και θα του αποδείξω εμπράκτως ότι είναι πέρα για πέρα αδιάψευστα.

Παναγιώτης Γ. Χατζέλλης από το Ακράσι ή (απ' τα χαραινιά) όπως συνήθως υπογράφω τα κείμενά μου

ΥΓ. Κάποια άλλη φορά θα σας γράψω και για τους υπόλοιπους συγγενείς μου, από το σόι της γιαγιάς μου Περμαθιάς Κοντέλλη δηλαδή τους Τυροπόληδες και Χατζηγιάννηδες, καθώς και για τους συγγενείς της μητέρας μου Παραδείσης Γεωργίου Νικολιά. Όποιος θέλει να μάθει για τη γενιά και το σόι μας, ας με ρωτήσει τώρα που είμαι εν ζωή γιατί κανείς δεν ξέρει τι μας επιφυλάσσει το αύριο.

Κι αν ξέχασα κάποιον, ας με συγχωρήσει... διότι δεν πληροφορήθηκα όλων των Χατζέλληδων το ιστορικό κι ούτε είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο. Είμαστε τόσοι πολλοί που όλο και κάποιος ξεφυτρώνει από μέρα σε μέρα. Αναγκάζομαι όμως να δημοσιεύσω αυτό το κείμενο διότι πολύ το άργησα. Με συγχωρείτε που το δημοσιεύω ατελές και τούτο διά τον φόβον των... Ιουδαίων, καταλαβαίνετε... Ο χάρος δεν χαρίζει σε κανέναν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΔΗΣ (ΓΕΚ) 1875-1953

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΔΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

+ του Γιάννη Γεωργ. Κοντέλλη

(συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Μαζί με άλλους βουλευτές φιλελεύθερους υποβάλλει (Απρίλης 1918) λεπτομερές υπόμνημα προς τον Πρωθυπουργό Ελ. Βενιζέλο για το ζήτημα της τιμής του ελαίου. Παραλληλίζει σ' αυτό τις προπολεμικές με τις «σημερινές» τιμές των οσπρίων, σιταριού κλπ., αλλά τα έξοδα που απαιτούνται για την παραγωγή του λαδιού. Το υπογράφει πρώτος αυτός μαζί με άλλους πέντε. Οι αγώνες όμως για το λάδι όχι μόνο συνεχίζονται αλλά και εντείνονται. Ο Πρωθυπουργός απειλεί ακόμα και στρατιωτική επέμβαση. Ο ΓΕΚ αντιπαρατίθεται με τον ίδιο τον Πρωθυπουργό Ελευθ. Βενιζέλο σε ζωνή στιχομυθία. Ας δούμε τι γράφει σχετικά η εφημερίδα Ε.Λ. στις 18-4-1918.

«... Η θέσις των βουλευτών μας είναι δυσχερέστατη. Αγώνιζονται όση αυτοίς δύναμις... Αλλ' ο Βενιζέλος μένει ανένδοτος ενισχυόμενος εις τας ιδέας του και εκ της στάσεως των Κρητών βουλευτών δηλούντων ότι οι Κρήτες είναι ευχαριστημένοι εκ των τιμών του ελαίου και τούτο διά να φανώσι αρεστοί προς τον κ. Πρωθυπουργόν. Προχθές επισκέφθησαν τον κ. Πρωθυπουργόν εν σώματι οι βουλευταί μας διά να αναπτύξωσι άπαξ έτι το ασύμφορον και καταστρεπτικόν διά την Λέσβον των ορισθεισών διατιμήσεων. Ο κ. Πρόεδρος εν προφανεί στενοχωρία και ταραχή παρεκάλεσεν, όπως τω υποβληθώσι όλα τα επιχειρήματα δι' υπομνήματος, προσέθηκεν όμως μετά τόνου ότι κατά 99 ½ % δεν θα ληφθώσιν υπ' όψιν. Οι κ.κ. βουλευταί κατέθησαν εις την βουλήν την ακόλουθον επερώτησιν:

«Οι βουλευταί Λέσβου Γ. Καλδής, Α. Παπαγεωργίου, Α. Σιφναίος, Γρ. Βαμβούρης, Χρ. Βασιλακάκης και Αλ. Μητρέλιας επερωτώσι τον κ. Υπουργόν επί του Επισιτισμού διά το πνεύμα της ανισότητος, όπερ διέπει τας διατιμήσεις των διαφόρων τροφίμων, ου ένεκα άλλα μεν τμήματα της χώρας ευνοούνται και πλουτούσιν, άλλα δε κατεδικάσθησαν εις οικονομικήν καταστροφήν, ως συμβαίνει διά την Λέσβον». Η ανωτέρω επερώτηση προκαλεί έντονη συζήτηση στη Βουλή και διαφω-

νία του Υπουργού Επισιτισμού Βουρλούμη με τον Πρωθυπουργό, ο οποίος, «...ετόνισε μετ' εντάσεως ότι ως Πρωθυπουργός και ως Υπουργός των Στρατιωτικών θα θέση εις την διάθεσιν του Υπουργείου του Επισιτισμού όλα τα μέσα και στρατού έτι, διά να επιβληθή η θέλησις του Κράτους».

Υστερα από τη ΣΚΛΗΡΟΤΑΤΗ αυτή δήλωση του Πρωθυπουργού ο ΓΕΚ (ποιος άλλος είχε τα κότσια) εξ ονόματος όλων των βουλευτών Λέσβου αναλαμβάνει να αντικρούσει τον ίδιο τον Ελευθέριο Βενιζέλο. «...Μόλις κατήλθε του βήματος ο κ. Πρωθυπουργός εξήτησε τον λόγον ο βουλευτής Λέσβου κ. Γ. Καλδής. Έλαβε τότε ζωνή στιχομυθία μεταξύ του κ. πρωθυπουργού και του κ. Καλδή επιμένοντος να λάβη τον λόγον, όπως αναπτύξη ότι η άρνησις των ελαιοπαραγωγών Μυτιλήνης να παραδώσωσι τα έλαιά των εις την ορισθεισαν διατίμησιν δεν προέρχεται εκ της προθέσεως να εκμεταλλευθώσι τα μη ελαιοπαραγωγικά μέρη, αλλά διότι η διατίμησις αυτή είναι καταστρεπτική δι' αυτούς γενομένη επί εσφαλμένων υπολογισμών και πληροφοριών της Κυβερνήσεως...». Ο Πρωθυπουργός πολύ δυσαρεστημένος απαγορεύει στον ΓΕΚ να μιλήσει. Ο ισχυρογνώμων όμως Καλδής επιμένει. Ας δούμε τον Ε.Λ. (25-4-1918) «...Αντίγραφον του υπομνήματος μετά του ανωτέρω πίνακος (Υπολογισμός κόστους μιας οκάς ελαίου) επέδωκαν οι κ.κ. βουλευταί και προς τον Υπουργόν του Επισιτισμού κ. Βουρλούμη. Δυστυχώς και μεθ' όλα τα ακαταμάχητα επιχειρήματα ο κ. Πρόεδρος της κυβερνήσεως εδείκνυτο αμετάπειστος ή μάλλον δεν εννοούσε να ασχοληθή διά το ζήτημα του ελαίου, δεν εννοούσε και λόγον να του κάμωσι περί αυτού.

Αλλ' η Βουλή έβαινε προς το τέρμα των εργασιών της, οι δε κ.κ. βουλευταί ενόμισαν ότι έπρεπε να φέρωσι το ζήτημα και ενώπιον αυτής, ίνα ακουστή τουλάχιστον και από του βήματος της Βουλής μια έντονος διαμαρτυρία των αντιπροσώπων του Λεσβιακού λαού, έστω και αν δεν ήλπιζον εις κανέν πρακτικόν αποτέλεσμα.

Πράγματι κατά την τελευταίαν συνεδρίασιν

της Βουλής, την μεταμεσονύκτιον, ο κ. Γεώργιος Καλδής εξ ονόματος όλων των βουλευτών Λέσβου, ανήλθε εις το βήμα και επεχείρησε να αναπτύξει το γνωστόν υπόμνημα, καταθέτων συνάμα αντίγραφον τούτου εις το Προεδρείον.

Αλλά μόλις εγένετο γνωστόν το θέμα της αγορεύσεως, επηκολούθησε πανδαιμόνιον απ' άκρου εις άκρον της Βουλής. Οι βουλευταί εφώναζον όλοι εν χορώ, σαν να ήθελεν η Μυτιλήνη να ληστεύση τον ελληνικόν λαόν. Ο δε κ. Πρωθυπουργός αποτεινόμενος προς τον κ. Πρόεδρον της Βουλής τον παρεκάλεσε να δηλώση εις τον κ. Καλδήν ότι δεν εδικαιούτο, συμφώνως προς τον κανονισμόν, να ομιλήση περισσότερον των 5 λεπτών. Και όμως διά πόσα άλλα επουσιωδέστερα ζητήματα παραχωρεί η Βουλή εις τους βουλευτάς το δικαίωμα να αγορεύωσιν επί μακρόν.

Υπό τοιούτους όρους ήτο αδύνατον βεβαίως να γίνη ανάπτυξις του ζητήματος. Οι Βουλευταί Λέσβου διεμαρτύροντο εν σώματι διά την κατάστασιν αυτήν αλλ' εις μάτην. Ηναγκάσθη τότε ο κ. Καλδής να περιορισθή εις την κατάθεσιν του υπομνήματος, το οποίον συνώδευσε δι' ολίγων λέξεων συστήσας την επισταμένην μελέτην αυτού υπό της κυβερνήσεως και τονίσας ότι εκείνο το οποίον ζητεί ο Μυτιληναϊκός λαός δεν είναι να αισχροκερδίση, αλλ'

απλώς να δυνηθή να ζήση και ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αφαιρέση από ένα λαόν τα μέσα του να ζήση.

Αλλ' οι Βουλευταί μας και μετά την επίσημον αυτήν αποδοκιμασίαν του ζητήματος δεν απεθαρρύνθησαν. Επισκεφθέντες διαφόρους Υπουργούς εδήλωσαν σαφώς και κατηγορηματικώς ότι η Κυβέρνησις δεν θα επιτύχη εις το μέτρον της επιτάξεως των ελαίων της Μυτιλήνης και μάλιστα εις χείρας των παραγωγών, διότι και αν υποτεθή ότι πραγματοποιείται η απειλή του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως και αποστέλλεται στρατός προς επιβολήν, και πάλιν το ζήτημα δεν λύεται. Διότι θα γίνη ανάγκη να σταλώσι και μεταγωγικά δηλ. ημίονοι κλπ. προς μεταφοράν του έλαιου εκ του εσωτερικού, δεδομένου ότι προκειμένου περί ζητήματος υπάρξεως, φυσικόν είναι να γεννηθή το αίσθημα της αλληλεγγύης εις όλας τας κοινωνικάς τάξεις της νήσου. Καθώς δε είπε και ο κ. Καλδής εν τη Βουλή η στάσις των Μυτιληναίων εις το ζήτημα του ελαίου, την οποίαν ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως εχαракτήρισεν ως αντίδρασιν εις τα μέτρα της κυβερνήσεως, δεν είναι τίποτε άλλο παρά άμυνα προς αποφυγήν ασφαλούς οικονομικής καταστροφής...».

(συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

Το Ηλιοβασίλεμα της Ζωής

της Ευστρατίας Κουτλή-Ασωματιανού

Χωριανοί, σας στέλνω τις Κυκλαδίτικες, Αιγαιοπελαγίτικες καλημέρες μου. Λόγοι υγείας και το ηλιοβασίλεμα της ζωής, αναγκαστήκαμε να φύγουμε από το μυροβόλο χωριό μας και να έλθουμε κοντά στην κόρη μας.

Εδώ νιώσαμε σιγουριά, ξενοιασιά, αλλά και την Αγάπη της κόρης μας.

Το Μυροβόλο όμως χωριό μας δεν ξεχνιέται. Ξετλιγώ το κουβάρι των αναμνήσεών μου και έρχονται στη θύμησή μου πολλά από τη ζωή μου στο χωριό. Προσπαθούσα να προσφέρω στο χωριό μου ότι καλύτερον.

Επί χρόνια, έγραφα στην εφημερίδα «Ο Πλάτανος» και στο περιοδικό «Άκρα – Σιών». Έγραφα και ενημέρωνα τους χωριανούς για τη ζωή μας. Επίσης έφερνα στο φως το παρελθόν στο παρόν, μακρινούς, ξεχασμένους ανθρώπους. Έγραφα για τη σκληρή ζωή και τα βάσανα που υπέφεραν ακόμα και επί τουρκοκρατίας.

Το Ηλιοβασίλεμα της Ζωής προχωρούσε και εγώ έγραφα – έγραφα. Δηγήματα ιστορικά, χιουμοριστικά, αλλά και πολλά ποιήματα δικής μου έμπνευσης.

Υπήρξαν χρόνια που η εκκλησία μας έμεινε ορφανή από ψάλτη. Προσπάθησα να μάθω την ψαλτική. Βοηθούσα την εκκλησία μας ακόμα και σε επίσημες Δεσποτικές εορτές με μεγάλη χαρά. Έψαλλα, βοηθούσα τον ιερέα μας.

Δεν ξέρω αν θα μπορούσα να ξαναγράψω. Αυτό με στενοχωρεί γιατί ήταν η ευχαρίστησή μου.

Πολλά φιλά στο μυροβόλο χωριό μου το Ακράσι.

ΠΡΩΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΚΡΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΝΥΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Μ' ένα από τα απομονωμένα, λόγω της τοποθεσίας που είναι χτισμένο, χωριά του Πλωμαρίου ξεκινάει το οδοιπορικό μας στον ομώνυμο Δήμο. Το Ακράσι μαραζώνει στην κυριολεξία στις μέρες μας απ' την έλλειψη κατοίκων. Μέσα στην αγκαλιά και αυτό του κεντρικού λεσβιακού δάσους, απολαμβάνει τη φυσική ομορφιά της γύρω περιοχής. Ο οικισμός φέρεται να κατοικήθηκε τον 18ο αιώνα. Ένα πέτρινο αυτοσχέδιο εικονοστάσι, το οποίο βρέθηκε στην τοποθεσία Αγιοι Απόστολοι (Τζιγκλού) κοντά στο ομώνυμο εκκλησάκι φέρει χαραγμένη τη χρονολογία 1772. Ενισχύθηκε και αυτό πληθυσμιακά απ' το έτος 1843 μετά την καταστροφή του Μεγαλοχωρίου από πυρκαγιά.

Το διδακτήριο του χωριού αναγέρθηκε το έτος 1929 έχοντας μια αίθουσα και ένα γραφείο. Η κατασκευή του χρηματοδοτήθηκε απ' το Ελληνικό Δημόσιο και τους απόδημους Ακρασιώτες. Αποτελεί και αυτό χαρακτηριστικό αρχιτεκτόνημα της περιόδου Γ. Α. Παπανδρέου. Είναι προσαρμοσμένο στα τοπικά αρχιτεκτονικά πρότυπα, μονώροφο με κεραμοσκεπή και η κυρία είσοδος και τα παράθυρά του είναι επενδεδυμένα με ερυθρόμορφη πέτρα, προσδίδοντάς του ιδιαίτερα καλαίσθητη εξωτερική εμφάνιση. Οι πέτρες και τα υπόλοιπα υλικά της οικοδομής του προέρχονται απ' τη γύρω περιοχή (λατομείο Ακρασίου – Πρινοβούνι).

Μετά την παρέλευση μιας εικοσαετίας περίπου (1951), οι εκπαιδευτικές απαιτήσεις της περιόδου προσέθεσαν στο κτήριο μια δεύτερη αίθουσα και στη συνέχεια νέους βοηθητικούς χώρους. Η νέα κατασκευή ήταν ακριβές αντίγραφο της παλαιότερης με αποτέλεσμα να μη διακρίνεται στο διδακτήριο καμία εμφανισιακή διαφοροποίηση. Για τη συμπλήρωση του σχολικού κτιρίου με τη δεύτερη αίθουσα, εργάστηκαν οι Ακρασιώτες τεχνίτες (λιθοτόμοι) Εμμανουήλ Τραντάλης και Ευστράτιος Καβαρνού.

Στην αριστερή πλευρά της κυρίας εισόδου του στέκει η προτομή μιας πολιτικής φυσιογνωμίας των αρχών του 20ου αιώνα, καταγόμενης απ' το Ακράσι. Ο Γεώργιος Καλδής, κατέχει τον ιστορικό τίτλο του πρώτου εκλεγμένου Λέσβιου βουλευτή στο Ελληνικό Κοινοβούλιο (1915), μετά την απελευθέρωση του νησιού απ' τον τουρκικό ζυγό.

Ο καταγόμενος απ' το Ακράσι τέως Λυκειάρχης και συγγραφές Ιωάννης Κοντέλλης, παρουσιάζει στο βιβλίο της ιστορίας του χωριού και την εκπαιδευτική ιστορία του τόπου, προσεγγίζοντας τη θεματική με σύγχρονο και επιστημονικό τρόπο.

Σύμφωνα με την παράδοση το Ακράσι απέκτησε σχολείο πριν από το έτος 1870. Εγγράφως όμως αναφέρεται το όνομα του Παναγιώτη Μιχ. Χατζέλλη ως πρώτου δασκάλου του απ' το έτος 1882. Τη λειτουργία της Δημοτικής Σχολής των Αρρένων του Ακρασίου επιβεβαιώνει το έτος 1894 ο Γ. Αρχοντόπουλος. Ο Παναγιώτης Χατζέλλης ήταν ντόπιος Ακρασιώτης και μόνασε στη Μονή Ιβήρων στο Άγιο Όρος για 11 χρόνια. Επιστρέφοντας σε ηλικία 23 ετών ήταν ο πλέον μορφωμένος στο χωριό, με αποτέλεσμα να του ανατεθούν απ' την Κοινότητα τα καθήκοντα του δασκάλου και του ιεροψάλτη συγχρόνως, έναντι πενιχρής αμοιβής. Η Σχολή των Αρρένων του Ακρασίου ήταν απ' τις ονομαζόμενες «υπαίθριες» και μόνο όταν δεν το επέτρεπε ο καιρός, οι μαθητές χρησιμοποιούσαν το «ξατό» γυναικωνίτη της εκκλησίας. Αυτό τον τρόπο της λειτουργίας του σχολείου αλλά και τον δάσκαλο Παναγιώτη Χατζέλλη περιγράφει χαρακτηριστικά στο βιβλίο του «Το Πλωμάρι», ο Δημήτριος Μ. Παπάζογλου: «...δασκάλευε στην ύπαιθρο, καθισμένος με τη γερανιά βράκα του σε μία πέτρα, που 'χε τη θέση της έδρας, ατάραχος και γαλήνιος, σαν ένας άλλος Σωκράτης. Άφηνε δε κάθε τόσο τους μαθητές του και πήγαινε να δει, αν ήταν έτοιμο το καμίνι που έκαιγε λίγο πιο πέρα (στου χουραφέλ) για να βγάλει κάρβουνα...».

Η Σχολή δεν λειτουργούσε όμως πάντα ως 1/θέσια. Το έτος 1902 αναφέρονται δύο δάσκαλοι (Γεώργιος Καμπάς και Ιωάννης Αθανασής), το 1904 ο Ιωάννης Αθανασής και πάλι και ο Παναγιώτης Θεοδώρου και κατά το 1905 ο Παναγιώτης Θεοδώρου και ο Παναγιώτης Μιχ. Χατζέλλης. Η εξέλιξη της από το έτος 1912 ήταν η ακόλουθη: 1/θέσια-τετρατάξια με 30 μαθητές και δάσκαλο και πάλι τον Παναγιώτη Μιχ. Χατζέλλη. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα αρχεία του σχολείου, κατά τη διάρκεια του Α' διωγμού είχε μετατραπεί σε Μικτό. «Γενικός Έλεγχος έτους 1915-16 του Αναμίκτου Σχολείου Ακρασίου»: 1/θέσιο-τετρατάξιο, μαθητές 77 με δάσκαλο τον Παρασκευά Παπαθεοφράστου και ένα μικρασιάτη μαθητή προερχόμενο απ' τη Σμύρνη. Το σχολικό έτος 1919-20 αναφέρεται η λειτουργία ενός 1/θεσίου-Μικτού Δημοτικού σχολείου με δάσκαλο τον Ιωάννη Δημητριάδη, μικρασιάτη απ' το Αϊδίνιο, με 49 μαθητές και 21 μαθήτριες. Κατά την περίοδο της Μικρασιατικής καταστροφής, το σχολείο λειτουργούσε ως 1/θέσιο-πεντατάξιο με 88 μαθητές και μαθήτριες και δάσκαλο τον Παρασκευά Θεοφράστου. Οι εγγραφέντες μικρασιάτες μαθητές ήταν 8. Οι 5 από αυτούς προερχόταν απ' τη Σμύρνη και οι υπόλοιποι δεν δήλωσαν τόπο καταγωγής (πρόσφυζ). Δύο χρόνια αργότερα οι μαθητές του 1/θεσίου πεντατάξιου σχολείου έφτασαν τους 81 με δάσκαλο τον Εμμανουήλ Χατζέλλη.

Πρώτο κτήριο όπως προαναφέρθηκε για τη στέγαση των μαθητών του Ακρασίου, ήταν ο Ιερός Ναός της Αγίας Παρασκευής. Το έτος όμως 1882, όπως αναφέρει το έγγραφο «Κατάστιχον των επί τη ανεγέρσει Σχολείου εν τω χωρίω Ακρασίω συνδρομών των απανταχού της θεοσώστου επαρχίας Μιτυλήνης Χριστιανών», ξεκίνησε η προσπάθεια συγκέντρωσης χρημάτων μέσω συνδρομών για την ανέγερση διδακτηρίου. Χτίστηκε στη θέση όπου βρίσκεται σήμερα το Γραφείο του Δημοτικού Διαμερίσματος και σύμφωνα με μαρτυρίες ηλικιωμένων που το θυμούνται, ήταν μονώροφο, σχήματος ορθογωνίου παραλληλεπίπεδου, πετρόχτιστο με μια αίθουσα διδασκαλίας και ένα γραφείο για το διδακτικό προσωπικό. Καταλάμβανε περίπου 50 τ.μ. και εγκαταλείφθηκε το έτος 1929 καθώς οι μαθητές και οι μαθήτριες μετακινήθηκαν στο σημερινό διδακτήριο. Στο μεσοδιάστημα και μέχρι την κατεδάφισή του (1950), ξαναχρησιμοποιήθηκε όταν αυξήθηκε ο αριθμός των μαθητών.

Το σχολικό έτος 1929-30 οι μαθητές-τριες του 1/θεσίου-εξατάξιου σχολείου έφταναν τους 58. Την περίοδο δε 1934-35 το σχολείο ήταν 1/θέσιο με 36 μαθητές και 25 μαθήτριες και δάσκαλο τον Εμμανουήλ Π. Χατζέλλη, γιο του πρώτου δασκάλου του χωριού Παναγιώτη Μιχαήλ Χατζέλλη.

Έκλεισε το έτος 1982 λόγω έλλειψης ικανού αριθμού μαθητών. Οι τρεις μαθητές του μεταφέρονται στις μέρες μας στο Δημοτικό σχολείο Πλωμαρίου. Το διδακτήριο χρησιμοποιείται σήμερα ως Πολιτιστικό Κέντρο.

Από το βιβλίο του Δημητρίου Μ. Μπούμπα «Πετρόχτιστα Διδακτήρια της Ν.Α. Λέσβου»
Μυτιλήνη 2008

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Ο σύλλογός μας ευχαριστεί τους παρακάτω συγχωριανούς μας για την ευγενική τους προσφορά που αφορά την ενίσχυση του περιοδικού μας:

Παν. Αφιοντζής 10 ευρώ	Κυράνη – Μαρινέλλα 20 ευρώ	Ξενάκη 10 ευρώ
Σωτηρχέλλης Αρχοντέλλης 10 ευρώ	Εμμαν. Ασπρολούπος 10 ευρώ	Μαν. Αβαγιάννης 05 ευρώ
Οικ. Γεωργίου Παντέμη 30 ευρώ	Βάμβουρας Γεώργιος 10 ευρώ	Δημήτρης Αβαγιάννης 20 ευρώ
Εμμανουήλ Σωτηρχέλλης 20 ευρώ	Οικ. Μανώλη Σωτήρχου 05 ευρώ	Καρίπη Άρτεμη 20 ευρώ
Ευστράτιος Κοντέλλης 10 ευρώ	Παντελέλλης Γιάννης 05 ευρώ	Σαραντίδου 20 ευρώ
Παράσχος Θαλασσελλής 20 ευρώ	Αποστολίδου Μυρσίνη 10 ευρώ	Ειρήνη Καπτανή 200 ευρώ και
Ειρήνη Αντωνογιαννάκη 10 ευρώ	Άγνωστος 10 ευρώ	George Mallys 104 ευρώ εις μνήμη
Λούπος Παναγιώτης 20 ευρώ	Λέκκας Στέφανος 10 ευρώ	Χριστόφορου Καπτανή
		Βενετία Ασλάνη 10 ευρώ

Συγχωριανοί,

Ενισχύστε οικονομικά την έκδοση του Περιοδικού.

Στην τραπεζα EUROBANK μπορείς να βάλεις χρήματα.

Αριθμ. λογαριασμού 0026-0766-33-0100020404.

ή GR 8302607660000330100020404, με πρώτο όνομα Γεωργιος Βερβέρης.

www.akrasi.gr/forum

☛ Τα θερμά μας συλλυπητήρια

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο της ΕΙΡΗΝΗΣ ΓΑΛΑΝΤΖΗ ετών 59. Η εξόδιος ακολουθία θα τελέστηκε την Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου 2021 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Ακρασίου. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς της εκλιπούσης. Στη μνήμη της ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου.

Αιωνία της η μνήμη.

☛ Επιτέλους ξεκίνησε ο δρόμος Ακράσι – Δρώτα

Επιτέλους ευχάριστα νέα για το χωριό μας. Ξεκίνησε ο δρόμος Ακράσι – Δρώτα (από το Νεκροταφείο του χωριού μέχρι κάτω από την Πέρα Πλάτη) από τον Δήμο Μυτιλήνης μετά από ενέργειες επίμονες της

Προέδρου μας Πέμης Καρπέλη, Μπράβο Πέμη, Μπράβο και στον Δήμαρχο και στους συνεργάτες του. Να και μια ευχάριστη είδηση θέλουμε να πιστεύουμε ότι μετά από αυτό το έργο θα γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες από τον Δήμο Μυτιλήνης για την ολοκλήρωση και του υπόλοιπου δρόμου Ακρασίου Δρώτας.

☛ Κοπή Βασιλοπιτας ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ και ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ στο ΑΚΡΑΣΙ

Μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας και τον πρωτο Αγιασμο των υδάτων, ο ιερέας της εκκλησίας

μας παπα Παναγιώτης και η Προεδρος του χωριού μας Πέμη Καρπέλη έκοψαν τις Πρωτοχρονιάτικες Βασιλόπιτες μέσα στην εκκλησία. Καλη Χρονια με ΥΓΕΙΑ σε όλους τους Ακρασιώτες και τους φίλους του Ακρασίου.

☛ Τα θερμά μας συλλυπητήρια

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο της ΖΩΗΣ ΑΣΠΡΟΛΟΥΠΟΥ, ετών 87. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Ιερό Ναό των Ταξιαρχών στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς της εκλιπούσης. Στη μνήμη της ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. Αιωνία της η μνήμη.

☛ Τα θερμά μας συλλυπητήρια

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΜΑΥΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΗ ετών 88, στην Μυτιλήνη την 17-2-22. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στις 19.2.2022, στην Μητρόπολη Μυτιλήνης. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Στη μνήμη του ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. Αιωνία του η μνήμη.

☛ Τα θερμά μας συλλυπητήρια

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας

πληροφορήσει το θάνατο της ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΒΑΓΙΑΝΝΗ, χήρα του Παναγιώτη Αβαγιάννη.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε την 15/3/22 ημέρα Τρίτη στον Ιερό Ναό του Προφήτη Ηλία Αγίας Παρασκευής. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς της εκλιπούσης. Στη μνήμη της όποιος επιθυμεί μπορεί να προσφέρει χρηματικό ποσό στην ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ (Αριθμ. Λογαρ. Εθνικής Τράπεζας IBAN Λογαριασμού GR680110180000018055802856).

Ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. Αιωνία της η μνήμη.

☛ Τα θερμά μας συλλυπητήρια

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο της ΓΙΑΣΕΜΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ετών 96. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς της εκλιπούσης. Στη μνήμη της ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. Αιωνία της η μνήμη.

☛ Νέο ΔΣ της ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πραγματοποιήθηκε στις 3 Απριλίου 2022, στο εντευκτήριο της ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης

πίτας και η εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Προσήλθαν και παρακολούθησαν τον Διοικητικό & Οικονομικό Απολογισμό παλαιά και νέα μέλη του Συλλόγου, τα οποία στη συνέχεια ψήφισαν για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, περιόδου 2022-2024. Μετά την καταμέτρηση των ψήφων, εξελέγησαν

για το 9μελές Δ.Σ. στη θέση του Προέδρου ο ΑΚΡΑΣΙΩΤΗΣ Κουτλής Παναγιώτης, και μέλη, κατ' αλφαβητική σειρά, οι: Ανδρόνικος Δημήτριος, Δημάκη Ελευθερία, Δήμητρου Ιωάννα, Κάσσιος Χαράλαμπος, Κουτλής Απόστολος, Κρητικός Μιχαήλ, Πέτσα Ειρήνη, Μαυρουδής Δημήτριος. **Ευχόμαστε καλή επιτυχία, και δύναμη για καλή συνέχεια στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο.**

☛ Τα θερμά μας συλλυπητήρια

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο του ΑΝΤΩΝΗ ΜΗΝΑ από την ΑΓΙΑΣΟ Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε την Μεγάλη Δευτέρα, στην εκκλησία του Αγίου Θεράποντα στη Μυτιλήνη. Αποτελεί ξεχωριστή περίπτωση για τα λεσβιακά πολιτιστικά δρώμενα. Υπήρξε σατιρογράφος, εκφωνητής, ηθογράφος, επιθεωρησιογράφος, ερασιτέχνης ηθοποιός. Πάντα στο Σύλλογο μας μας εδινε τα θεατρικά του σκετς που έγραφε και τα οποία είχαν μεγάλη επιτυχία.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Στη μνήμη του ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου.

Στην μνήμη του σας κοινοποιούμε 2 θεατρικά μονοπρακτα που παίχθηκαν στο χωριό μας το ΑΚΡΑΣΙ 1. Θεατρικό μονόπρακτο με τον τίτλο ΤΟ ΠΟΥΛΑΚΙ ΤΣΙΟΥ – ΤΣΙΟΥ του Αντώνη Μηνά.

Παίζουν με αλφαβητική σειρά οι Μιχάλης Ασλάνης και Μανώλης Χριστοφέλλης.

2. θεατρικό μονόπρακτο έχει τίτλο ΠΑΓΗ ΤΟΥ ΣΟΥΘΗΡ, του Αντώνη Μηνά. Παίζουν οι Αθηνά Γρυμπορονη – Χριστοφέλλη, Ζαχαρούλα Χ#Κυριακού – Κοντού, Γ. Τυροπόλης, Γρηγορης Μαυροθαλασίτης, Μιχαήλης Ασλάνης και ο Μαν Χριστοφέλλης. Αιωνία του η μνήμη.

☛ **Τα θερμά μας συλλυπητήρια**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο του ΙΩΑΝΝΗ ΣΟΥΛΑΝΤΖΟΥ, ετών 81 (συζύγου Μαρίας Σωτήρχου Σωτήρχου). Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στις 26 Απριλίου 2022 στο Κοιμητήριο Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. **Αιωνία του η μνήμη.**

☛ **Ο Περιφερειάρχης κ. Μουτζούρης στο ΑΚΡΑΣΙ**

Την Μ. Δευτέρα επισκέφτηκε το χωριό μας το ΑΚΡΑΣΙ Ο Περιφερειάρχης κ. Μουτζούρης οι συνεργάτες του και φίλοι του χωριού μας το ΑΚΡΑΣΙ, όπου και εκκλησιάστηκαν στην εκκλησία μας την Αγία Παρασκευή. Είδε σε ποια κατάσταση βρίσκεται η εκκλησία μας και υποσχέθηκε ότι θα επικοινωνήσει με τους αρμόδιους για την επίτευξη των εργασιών για την αποκατάσταση της εκκλησίας μας. Μετά υπήρξε διαλογική συζήτηση με την Πρόεδρο του Ακρασίου Περσεφώνη Καρπέλη και με μέλη του ΔΣ του Συλλόγου μας για τα προβλήματα του χωριού και ιδιαίτερα για τον δρόμο Ακρασίου Δρώτας. Θέλουμε να τον ευχαριστήσουμε όχι μόνο για το ενδιαφέρον που

έδειξε για το δρόμο, αλλά έχει ήδη χρηματοδοτήσει μέρος του δρόμου (διάνοιξη επικίνδυνων στροφών προς την Επάνω Δρώτα (80.000 ευρώ), έργο που έχει ήδη τελειώσει.

☛ **Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ στο ΑΚΡΑΣΙ ΜΟΙΡΟΛΟΪ της ΠΑΝΑΓΙΑΣ στο ΑΚΡΑΣΙ ΛΕΣΒΟΥ**

Μετά την αποκαθίλωση του Χριστού από τον Σταυρό και τον ενταφιασμό Του, οι γυναίκες του Ακρασίου στολίζουν το επιτάφιο. Αυτό γίνεται σε όλη την Ελλάδα. Αυτό που γίνεται σε λίγα μέρη της Λέσβου εδώ και παρα πολλά χρόνια στο Ακράσι είναι το ΜΟΙΡΟΛΟΪ της ΠΑΝΑΓΙΑΣ. Κατά τις 5 το απογευμα μαζεύονται οι γυναίκες του χωριού μας μοιρολογούν - θρηνούν σε ένα μουσικό αργόσυρτο ρυθμό πένθιμο που συναντάται μόνο στα χωριά του Πλωμαρίου Λέσβου. Το συναισθημα βρίσκεται σε υψηλό επίπεδο, ο θρήνος είναι αληθινός γιατί κάθε γυναίκα - μάνα ταυτίζεται με την Παναγιά. Το θείο με το ανθρώπινο προσεγγίζουν με συγκινητικό

τρόπο. Ο καημός της Παναγίας για το παιδί της είναι καημός της κάθε γυναίκας για τα δικά της παιδιά. Το άκουσμα αυτής της μελωδίας του θρήνου είναι μια ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ. Όσο για τα λογια του θρήνου θα τα βρείτε στο 1ο τεύχος του περιοδικου μας ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ, σελ. 24 <http://www.akrasi.gr/akrasimag/t01.pdf>

Το Βράδυ Μ Παρασκευης εψαλλαν στο Ακрасι Λέσβου τα Εγκώμια οι νεοι και οι νεες του χωριου μας και μετα ολος ο κοσμος ακολουθει τον Επιταφιο σε ολο το χωριο με την συνοδεία αυτοσχεδιας χορωδίας. **Και του χρόνου**

☛ **Κυριακή του Πάσχα -Δευτερανάσταση στο Ακράσι**

Μετά από 2 χρονια πανδημιας γιορτάστηκε η Αναστάσιμος ακολουθία του ΠΑΣΧΑ στο Ακράσι Λέσβου με μεγαλη μεγαλοπρέπεια . Αφού χτύπησαν χαρμόσυνα οι καμπάνες της εκκλησίας κατά, ο κοσμος με τα καλά του και με ευλάβεια άναψε το κερι του και ο παπα Παναγιώτη με τους ψάλτες έψαλλαν το Χριστός Ανέστη.

☛ **Τις Θεός Μέγας**

Ένα από τα παλιά έθιμα κατά την διάρκεια της πασχαλιάτικης ακολουθίας είναι όταν ψάλλεται τρεις φορές το «τις Θεός μέγας» το εκκλησίασμα χτυπάει τα στασίδια πολλές φορές (για να διώξουν το κακό)και οι επίτροποι κουνάνε τα πολυέλεα της εκκλησίας. **Το Ευαγγέλιο του Πάσχα.**

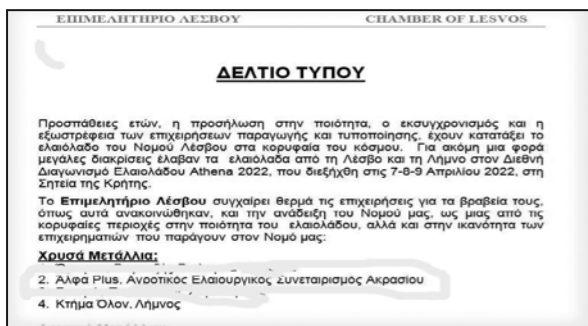
Ένα ακόμη έθιμο που επικρατεί ακόμη στο χωριό μας το Ακράσι είναι το γεγονός ότι το Ευαγγέλιο την Κυριακή του Πάσχα λέγεται σε πολλές γλώσσες. Εφέτος ειπώθηκε το Ευαγγέλιο σε 3 γλώσσες: στα Αγγλικά, στα Ιταλικά, και στα Τούρκικα. Μετά το Ευαγγέλιο γίνεται η περιφορά της Αναστάσεως σε ολό το χωριό και φυσικά όπως κάθε χρόνο ο παπα Παναγιώτης μας στο τέλος μεσα στην πλατεία του χωριού μας είπε το ανέκδοτο της ημέρας. Μπραβο σε ολους που τηρουν τα εθιμα του χωριου μας και που θελουν να βρισκονται τις Αγιες αυτες μερες στο Ακрасι.

Χριστός Ανέστη και του Χρόνου

☛ **Μπράβο στο Ελαιόλαδο Συνεταιρισμού Ακρασίου**

Το Επιμελητήριο Λέσβου συγχαίρει διαφορους παραγωγους - επιχειρησεις Ελαιολόδου για την ποιότητα λαδιού που παράγουν και για τις μεγάλες διακρίσεις που έλαβαν στον Διεθνή Διαγωνισμο Ελαιολάδου Athena 2022 που έγινε στην Σητεία Κρήτης τον Απρίλιο του 2022. Μέσα σ αυτές τις επιχειρησεις - παραγωγούς Ελαιολόδου ήταν και ο **Ελαιουργικός Συνεταιρισμός Ακρασίου για το ΧΡΥΣΟ Μετάλλιο που πήρε για το ελαιολοδο με την ονομασια ΑΛΦΑ Plus.**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου συγχαίρει τον Ελαιουργικό Συνεταιρισμο Ακρασίου για την ΧΡΥΣΗ του αυτή διάκριση και του ευχεται πάντα να βγάξει μεγάλης ποιότητας λάδια και είναι το συμφέρον των Συνεταιριστών. Τέλος πιστεύουμε ότι μια καλη εμφιάλωση του λαδιού αποτελεί το πρώτο βήμα και το ουσιαστικό

για την διακίνηση του προς τις αγορές του Ελλάδος και του εξωτερικού που θα αποφέρει μεγάλα κέρδη για τον Συνεταιρισμό Ακρασίου.

ΔΡΩΤΑ ΛΕΣΒΟΥ ΧΩΡΙΣ ΠΛΑΣΤΙΚΑ PLASTIC FREE LESVOS

Ο Πολιτιστικός & Εξωραϊστικός Σύλλογος «Η Δρώτα» ευχαριστεί θερμά για την πολύτιμη βοήθεια ΟΛΩΝ όσων βοήθησαν στον καθαρισμό της παραλίας της Δρωτας! Η συνεργασία ολων

ήταν άριστη κ άκρως αποτελεσματική! Η Λέσβος έχει πολύ όμορφες παραλίες και είναι πολύ απίστευτο όταν μια κοινότητα συγκεντρώνεται για να καθαρίσει την παραλία της. Με τη βοήθεια της 25 ενηλίκων και παιδιών καταφέραμε να καθαρίσουμε την παραλία της Δρώτας απο 26 - 120 λίτρων σακούλες. Τι όμορφος καθαρισμός!!! και ευχαριστούμε όλους τους ανθρώπους της Δρωτας που βοήθησαν να γίνει αυτό. «Η Δρωτα μας καθαριε»....

Lesvos has some very beautiful beaches and it's very incredible when a community comes together to clean up their beach front. With the help of about 25 adults and children we managed to clean the beach of Drota of 26, 120 litre bags . what a beautiful clean up and thank you to all the people of Drota who helped to do so.

Οι Χοροδοιπόροι και ο Σύλλογος Ηπειρωτών Λέσβου στο Ακράσι

Ομάδα παραδοσιακών χορών οι ΧΟΡΟΔΟΙΠΟΡΟΙ και ο Σύλλογος Ηπειρωτών Λέσβου επισκέφτηκαν ημέρα Κυριακή στις 29 Μαΐου 2022 το χωριο μας στο ΑΚΡΑΣΙ ΛΕΣΒΟΥ και αφού ξεναγήθηκαν στο Λαογραφικο Μουσείο Ακρασίου ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ ανέβηκαν στην πλατεια του χωριου όπου ακολουθησε ένα ξεφρενο γλέντι για πολλές ώρες. Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου τους ευχαριστεί, τους ευχεται να είναι καλα ολοι και πάλι να

ξαναβρεθούμε στο χωριο μας για πολλες άλλες παρομοιες εκδηλώσεις.

Lesvos Brevet 300km «Giro di Lesvo»

Ένας πραγματικός ποδηλατικός άθλος ολοκληρώθηκε τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής 12/6/2022 στο νησί της Λέσβου. Στις 07:00-08:00 το πρωί του Σαββάτου 11/6/2022 και με καιρό μια να βρέχει μια να σταματάει, δόθηκε η εκκίνηση σε 9 υπερτολμητούς κι εξαιρετικά ικανούς Έλληνες Randonneurs. Ήρθαν από

Χίο, Σάμο, Αθήνα, Στύψη και Μυτιλήνη για να καταφέρουν εντός 20 ωρών να καλύψουν τα 308 χιλιόμετρα της προκαθορισμένης διαδρομής που περιείχε Μυτιλήνη, Στύψη, Σίγρι, Αρίσβη, Ακράσι, Πέραμα, τερματισμό πάλι Μυτιλήνη και να πάρουν το επετειακό μετάλλιο των 100 χρόνων των Brevets. Το πρωί του Σαββάτου εκκίνησαν οι: (με σειρά εγγραφής) Λουλαδέλλης Παναγιώτης, Μανωλιάς Γεώργιος, Κόρακας Κωνσταντίνος, Δημήτρης Πάτσιος, Μαρία Κούκη, Αλέξανδρος Πρινιας, Πάνος Βασιλείου και Steffen Steich.

Από το Ακράσι πέρασαν παρα πολύ ποδηλατες πλην ενός ο οποίος λόγω βλάβης επέστρεψε στη Μυτιλήνη. Ολοι έμειναν ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι από τις ομορφιές του νησιού μας που είδαν το prevent δεν είναι αγώνας αλλά είναι μία βόλτα ποδηλατική που έχει όριο χρόνου να τερματίσουν δηλαδή οι αθλητές σε 18 ώρες από

την ώρα που ξεκίνησαν. Τις ευχαριστίες μας για το Ακράσι που μας φιλοξένησε, το καφενείο, τους φιλικούς κατοίκους του και την κοινότητα. Ήταν το μοναδικό control που παρείχε τροφή μαγειρεμένη στους ανθρώπους που συμμετείχαν, παρείχε φαρμακευτική περίθαλψη σε όποιον την χρειάστηκε και είχε ένθερμο κοινό θεατές σχεδόν σε όλη τη διάρκεια που δεν ήταν και η μικρή που κράτησε πάνω από 10 ώρες του brevet. Ευχαριστούμε τον Σύλλογο του Ακρασίου για τη συνεργασία. Ευχόμαστε καλή και δημιουργική συνέχεια και μία από κοινού πολυπληθέστερη

διοργάνωση την επόμενη φορά. Σ' ένα ιδιαίτερα απαιτητικό τερέν με βροχές, δυνατό ήλιο, κρύο, μεγάλες εναλλαγές θερμοκρασίας που εντεινόνταν όταν προσεγγίζαν ορεινούς όγκους κι ένα ιδιαίτερα γλυστερό οδόστρωμα από τις αλλεπάλληλες καλοκαιρινές μπόρες, κατάφεραν να τερματίσουν το δυσκολότερο Brevet που έχει γίνει στο νησί. Μια τεράστια διοργάνωση του Ποδηλατικού Συλλόγου Λέσβου μαζί με το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Λέσβου, που μας κράτησε σε ενδιαφέρον πριν καν ξεκινήσει στις 07:00 το πρωί του Σαββάτου, έως τους τελευταίους τερματισμούς πριν τις 03:00 τα ξημεράματα της Κυριακής. **Και του Χρονου.**

☛ **Τα θερμά μας συλλυπητήρια**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜ. ΤΣΑΜΟΥΡΑ, ετών 83, την 15 Ιουνίου 2022 στο Bendigo της Αυστραλίας Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. **Αιωνία του η μνήμη.**

☛ **ΑΠΕΡΓΟΥΣΑ ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ**

Για μια ακόμη φορά η οικογένεια Λάσκαρη Παναγιώτη μαζί με πολλούς άλλους Ακρασιώτες γιορτάσαν τους Αγίους Πάντες στο ομονυμο

εκκλησάκι. Ακολούθησε αρτοκλασία και μετά το τέλος της λειτουργίας η οικογένεια κέρασε τον κοσμο καφέ και γλυκά. Και του Χρονου.

☛ **ΑΜΠΕΛΙΚΟ RUN 2022**

Αγώνες ορεινού τρεξίματος

Την Κυριακή 26 Ιουνίου, αγώνες ορεινού τρεξίματος διοργάνωσε η Αμπελος με συνδιοργανωτές το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας απολιθωμένου δάσους Λέσβου και τον Αθλητικό Πολιτιστικό οργανισμό του Δήμου Μύτιλης. Των 10 και 20 χιλιομέτρων ξεκίνησαν στις 8.30 π.μ με αφετηρία και τερματισμό τον πλάτανο της εκκλησίας στο Αμπελικό. Ενώ για τα 4 χιλιόμετρα ο αγώνας ξεκίνησε στις 9 π.μ. πάλι από το Αμπελικό. Ο πρώτος αγώνας ασφάλτινου ορεινού τρεξίματος ξεκίνησε από το Αμπελικό μετά οι Αθλητές πέρασαν μέσα από το Ακράσι και το Νεοχώρι πήγαν μέχρι την διασταυρωση Παλαιοχωριου και επιστοφή μέσω ακρασίου στο Αμπελικό που ήταν και ο τερματισμός. Εγιναν 3 διαδρομές προς Ακράσι και Νεοχώρι. Η πρώτη ήταν των 4 χιλιομέτρων για εκείνους που θέλουν να δοκιμάσουν και να γνωρίσουν το ορεινό τρέξιμο ή περπάτημα στην άσφαλτο, των 10 χιλιομέτρων για εκείνους που θέλουν μια καλή προπονητική μέρα και των 20 χιλιομέτρων για όσους δελεάζονται από μια ασφάλτινη πρόκληση με πολλά υψομετρικά.

Μπράβο σε όλους τους αθλητές που έτρεξαν και στις 3 διαδρομές και πολλά μπράβο στους διοργανωτές.

ΘΕΟΦΑΝΙΑ στο ΑΚΡΑΣΙ

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ στο ΑΚΡΑΣΙ

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ στο ΑΚΡΑΣΙ

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΚΥΡΙΑΚΗ του ΠΑΣΧΑ

ΓΙΟΡΤΗ της ΚΟΥΝΙΑΣ

ΑΝΑΒΙΩΣΕ ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ ΣΤΟ ΑΚΡΑΣΙ

ΚΑΨΑΛΑ - ΚΛΕΙΔΩΝΑΣ

ΕΟΡΤΗ των ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΕΟΡΤΗ των ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Εκδηλώσεις του Πολιτιστικού μας Συλλόγου Ακρασίου

του Γ. Ε. Βερβέρι

Κυκλοφορησε το Περιοδικό ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ, Νο 50

<http://www.akrasi.gr/akrasimag/t50.pdf>

Κυκλοφόρησε το περιοδικό ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ, του Πολιτιστικού Συλλόγου ΑΚΡΑΣΙΩΝ, με πλούσια ύλη και πολλές Φώτο έγχρωμες και ασπρόμαυρες σχετικές με την ζωή αυτού του γραφικού ορεινού χωριού. Θα σταλεί με το ταχυδρομείο αρχες του Νέου Χρονου σε στους Ακρασιώτες και φίλους του Ακρασίου σε ολο τον κοσμο (Ελλάδα, Ευρώπη Αυστραλία, Αμερική Αφρική). Ευχαριστούμε ολους όσους ενισχύουν οικονομικά την έκδοση του περιοδικού. Οσοι δεν το λαβουν να επικοινωνησουν μαζί μας (τηλ 6977033166 ή στο email: gexne@hotmail.com) για να τους το στείλουμε. Φροντίζουμε να το στείλουμε σε ολους

τους Ακρασιώτες όπου και να βρίσκονται με την προϋπόθεση να έχουν καταβάλει τα ταχυδρομικά έξοδα του περιοδικού (5 ευρώ το χρόνο οσους διαμένουν στην Ελλάδα και 10 του εξωτερικού). Σε διαφορετική περίπτωση ΔΕΝ θα τους σταλεί. Η θεματολογία και σ' αυτό το τεύχος πλούσια στο χθες και στο σήμερα. Και φυσικά στο περιοδικό αυτό δεν χορταίνεις να βλέπεις φωτογραφίες έγχρωμες (στο «σαλόνι» και το εξώφυλλο του περιοδικού) και ασπρόμαυρες από το χθές και το σήμερα. Από τις εκδηλώσεις του συλλόγου μας, από τις γιορτές και τα πανηγύρια που γίνονται στο χωριό μας. Πολλές φωτογραφίες, πάρα πολλές, που μέσα από αυτές βλέπεις την ζωντάνια αυτού του χωριού ακόμα και τον χειμώνα. Το ΔΣ του Συλλόγου

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ στο ΑΚΡΑΣΙ

Μέλη του ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΚΡΑΣΙΟΥ την ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 22 στο Πολιτιστικό Κέντρο Ακρασίου με μια ηλιόλουστη ημέρα γιορτάσαμε τα ΚΟΥΛΟΥΜΑ, περάσαμε ξέγνοιαστα, αποχαιρετίσαμε την Αποκριά, πετάξαμε τον χαρταετο μας παίξαμε το μπάσκετ μας, ποδόσφαιρο, πικν πογκ, πατίνι, με άφθονο κέφι, με μουσική και ΔΩΡΕΑΝ ΚΡΑΣΙ Προσφορά του Συλλόγου μας Πήραμε μαζί σας την Φασολάδα μας, τα νηστήσιμα Σαρακοστιανά σας και με την καλή μας διάθεση περάσαμε πάρα πολύ ωραία. Ευχαριστούμε τα μέλη του Συλλογου μας που με την παρουσία τους περάσαμε μια όμορφη ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ και του Χρόνου με Υγεία.

Χαιρετισμοί στο Ακράσι Ακάθιστος ύμνος

Μέλη του πολιτιστικού συλλόγου ΑΚΡΑΣΙΩΝ και πάλι φέτος ημέρα Παρασκευή ανηφορίσαμε για το Ακράσι για να παρακολουθήσουμε τον

Ακάθιστο Ύμνο. Από τον παπα Παναγιώτη ακούσουμε το «Τείχος ει των παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε...» και το «Άγγελος πρωτοστάτης...» και από τους ιεροψάλτες το «Υπερμάχω», και όλα τα άλλα τροπάρια και κοντάκια της ημέρας. Όπως πάντα μέσα στην εκκλησία νιώθεις μια θαλωρή, μια ζεστασιά. Πολλά πράγματα όμως δεν μπορείς να τα εξηγήσεις με λόγια, αλλά μόνο όταν τα ζήσεις. Ακούστηκαν το «Άσπιλε» από τον Χρήστο Τυροπόλη και το «Δος ημίν Δέσποτα» από τον Γεωργιο Ξ. Βερβερι. Μετά το τέλος των Χαιρετισμών τι άλλο; ούζο με μεζέ...
...και του χρόνου.

👉 **Γιορτή της Κούνιας στο Ακράσι Λέσβου**
Για **ΕΝΑΤΗ** χρονιά ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου διοργάνωσε την Γιορτή της Κούνιας μετά από δυο χρόνια απραξίας λόγω κορονοϊού. Οι παρακάτω φωτογραφίες δείχνουν ένα μέρος της Γιορτής της Κούνιας, που έγινε την ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ στην πλατεία του χωριού μας το ΑΚΡΑΣΙ.

Δείτε στην στολισμένη κούνια με λουλουδια, το κέφι, η όρεξη για χορό,... οι ψησταριές που στήθηκαν από μέλη του συλλόγου, και η ζωντάνια, που έδειξαν ότι η **Γιορτή της Κούνιας είχε μεγάλη επιτυχία για μια ακόμη φορά.**

Επίσης αυτό που είχε μεγάλη επιτυχία και άξιζε τον κόπο ήταν πιστεύω τα τραγούδια της κούνιας. Είπαμε τραγούδια της Λαμπρής, της Πρωτομαγιάς,

του έρωτα και της αγάπης. Τα τραγούδια αυτά τραγουδήθηκαν από την αυτοσχέδια χορωδία που σχηματίστηκε εθελοντικά. **Τους ευχαριστούμε όλους. Επίσης ήρθε παρα πολύ κόσμος Ακρασιωτες και φίλοι του Συλλογου μας από άλλα μερη της Λέσβου και μας τιμησαν με την παρουσία τους και τους ευχαριστούμε πολύ. Επίσης φετος ειχαμε και ζωντανη ορχηστρα με ακορντεον και μπουζουκι και τους οποιους μουσικους θελουμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα, όπως επίσης και το καφενείο οι οποίοι εξυπηρετησαν τον κοσμο.**

Επίσης ευχαριστίες και στον κ. Κώστα Λινάρδο ο οποίος μας παραχωρησε το γαιδουράκι του για να κανουν βολτες τα μικρα και μεγαλα... παιδακια. Τελος θέλουμε να ευχαριστήσουμε ΟΛΟΥΣ όσους βοήθησαν για να γίνει η Γιορτή αυτή και όλους οσους τίμησαν με την παρουσία τους την Γιορτή της Κούνιας και τέλος τους δημοσιογραφους που ηρθαν από την Μυτιλήνη για να καλυψουν την γιορτή μας. **ΚΑΛΟ ΜΗΝΑ και του χρόνου.**

Καλλωπισμός εισόδου Ακρασίου

Ο Σύλλογος μας στα πλαίσια καλλωπισμού του χωριού μας το Ακρασι ασβέτωσε τα πευκα που βρίσκονται στην εισοδο του χωριου μας από την μερια του Νεοχωριού – Μπορού. Είναι μια ενεργεια μεσα σε πολλες άλλες μετά από προταση ενός γεροντα του χωριού μας (γίνονταν και τα παλια χρόνια).

Ευχαριστούμε τον φίλο του χωριού μας Κώστα που υλοποίησε αυτό το έργο

Επίσης σκεφτόμαστε κάποια στιγμή με εθελοντές την νεολαία του χωριού μας να ανακαινίσουμε την αποθήκη του Συλλόγου μας και να μπει μια τάξη σε όλα τα πάγια στοιχεία του συλλόγου μας. Το ΔΣ του Συλλόγου.

Αναβίωση των εθίμων του Κλήδωνα – τα Κάψαλα

Ο Σύλλογος μας «ΑΚΡΑΣΙΩΝ» (ΤΟΠΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΚΡΑΣΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ) και φέτος αναβίωσε τα δύο έθιμα (Κλήδωνα – τα Κάψαλα) στο χωριό μας στο Ακράσι την 26 Ιουνίου ημέρα Σαββάτο.

Κάθε χρόνο στις 24 Ιουνίου γιορτάζεται το γενέθλιο του Αγ. Ιωάννου τού Προδρόμου, ή αλλιώς, όπως είναι γνωστό εδώ στο Ακράσι και σε όλα τα χωριά της Λέσβου, είναι «Τ' Αγίου Γιαννιού τ' Ηλτρουπιού» (συμπίπτει με το θερινό ηλιοστάσιο όπου γίνεται η μετάβαση από την ανοιξη στο καλοκαίρι) ή «τ' Λαμπαδιστή» γιατί

στην γιορτή του ο κόσμος ανάβει φωτιές, τα γνωστά μας «Κάψαλα» όπου ως εθιμικό προσάναμμα χρησιμοποιούνται από τους κατοίκους του κάθε χωριού τα αποξηραμένα μαγιάτικα στεφάνια. Την παραμονή 23 Ιουνίου ένα κορίτσι ή αγόρι συνήθως πρωτότοκο με τους δύο γονείς εν ζωή φέρνει από την βρύση ή το πηγάδι τ' αμίλητο νερό (δεν πρέπει να μιλήσει σε κανένα σε όλη την διαδρομή) μέσα σε ένα πήλινο δοχείο. Μέσα στο δοχείο όλος ο κόσμος αλλά κυρίως οι νέες και οι νέοι έριχναν ο καθένας από ένα μικροαντικείμενο (π.χ. κουμπί, δαχτυλίδι, σκουλαρίκι, κλπ) που το λένε ριζικάρι. Μετά σκεπάζεται το πήλινο αυτό δοχείο με άσπρο ή κόκκινο πανί και το δένουν με κλαδί λυγαριάς, λέγοντας:

**Κλειδώνουμε του κλήδωνα
Μι τα' Αϊ Γιαννιού την χάρη
Και κάθε καλορίζικος/η
Κάθε καλό να πάρει**

Μετά το πήλινο δοχείο το έβαζαν όλη την νύχτα έξω για να το βλέπουν τ' άστρα. Ανήμερα ημέρα εορτής του Αγίου το απόγευμα (φέτος είναι ημέρα ΣΑΒΒΑΤΟ, και ώρα 7 το απόγευμα) θα ανοιχτεί ο Κλήδωνας λέγοντας:

**Ανοίξιτι του κλήδωνα
Μι τ' Αϊ Γιαννιού την χάρη
Κι όποιο 'ναι καλορίζικο
Τώρα θε να προβάλει**

Το παιδί που έφερε το αμίλητο νερό την παραμονή του Αγίου βγάζει ένα - ένα τα ριζικάρια – αντικείμενα από το πήλινο δοχείο (βλέπε σχετικές φωτογραφίες) Ταυτόχρονα λέγονται για τον καθένα από ένα τετράστιχο επαινετικό ή πειραχτικό (για εκείνον που το ριζικάρι ήταν δικό του). Από το συσχετισμό του αντικειμένου με το τετράστιχο βγαίνει η μαντεία.

Μετά ανάβονται φωτιές από τα αποξηραμένα μαγιάτικα στεφάνια (βλέπε σχετικές φωτογραφίες) και τις οποίες πηδούν μικροί και μεγάλοι επειδή πιστεύουν ότι η φωτιά διώχνει από πάνω τους τις αρρώστιες. Είναι τα λεγόμενα «ΚΑΨΑΛΑ» ίσως γιατί όταν πηδάς την φωτιά υπάρχει περίπτωση να «καυαλιαστής» δηλαδή να «νιώσεις» ότι η φωτιά ότι σε ακουμπά.

**Συγχωριανοί,
Ενισχύστε οικονομικά την έκδοση του Περιοδικού.
Στην τραπεζα EUROBANK μπορείς να βάλεις χρήματα.
Αριθμ. λογαριασμου 0026-0766-33-0100020404,
ή GR 8302607660000330100020404, με πρώτο όνομα Γεωργιος Βερβέρης.**

www.akrasi.gr/forum (2)

✦ **Επίσκεψη της Προέδρου και Σακελλαροπούλου στην Λιθουανία.**

Ο Πρέσβης της Ελλάδας στην Λιθουανία κ. Δημήτρης Ξενιτέλλης είχε την τιμή να οργανώσει και να υλοποιήσει τριήμερη επίσημη επίσκεψη της Προέδρου της ελληνικής Δημοκρατίας και Σακελλαροπούλου στην Λιθουανία. Η κα Πρόεδρος, συνοδευόμενη από τον Πρέσβη μας, τον Υφυπουργό Εξωτερικών κ. Κατσανιώτη και υπηρεσιακούς παράγοντες, είχε διμερείς διαβουλεύσεις στο Βίλνιους με τον ομόλογό της Λιθουανό Πρόεδρο Δημοκρατίας κ. Nauseda, την Πρωθυπουργό κα Simonyte καθώς και με την Πρόεδρο του Λιθουανικού Κοινοβουλίου κα Smilyte- Nielsen. Είχε επίσης συνάντηση στην Πρεσβευτική κατοικία

με την Πρόεδρο και τα μέλη της διαβιούσας στην Λιθουανία Ελληνικής κοινότητα, ενώ απηύθυνε ομιλία στο κατάμεστο Λιθουανικό Κοινοβούλιο με θέμα « Η αντιμετώπιση διαφορετικών προκλήσεων από την Ευρώπη », τα μέλη του οποίου (οι Λιθουανοί βουλευτές) μετά το πέρας της ομιλίας την χειροκροτούσαν ακατάπαυστα για ένα πεντάλεπτο ! (standing ovation). Ταυτόχρονα έδωσε στην πρεσβευτική κατοικία συνέντευξη σε λιθουανικό τηλεοπτικό σταθμό μεγάλης ακροαματικότητας LNK αναφερόμενη σε προτεραιότητες καθώς και προκλήσεις, που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Πολύ συγκινητική ήταν και η επίσκεψη της στο Τμήμα Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Βίλνιους, όπου οι Λιθουανοί φοιτητές, αφού εξήγησαν τους λόγους, που τους ώθησαν στην επιλογή της ελληνικής γλώσσας, απήγγειλαν ποιήματα Καβάφη και τραγούδησαν Μίκη Θεοδωράκη. Η άσπρη χρήση της ελληνικής γλώσσας και η επιμελημένη των παρουσίαση σε ιστορική αίθουσα του Πανεπιστημίου Βίλνιους (οι τοιχογραφίες του οποίου έβριθαν από αρχαίους Έλληνες κλασικούς όπως Σωκράτη, Ηράκλειτο, Αριστοτέλη, Πλάτωνα, Πίνδαρο, Αισχύλο) δημιούργησαν μια άκρως συγκινησιακά φορτισμένη ατμόσφαιρα υπερηφάνειας και ταυτόχρονης εκτίμησης για την δουλειά, που γίνεται στον τομέα διάδοσης της γλώσσας μας και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς στην Λιθουανία.

Η πολύ επιτυχημένη επίσκεψη της κας Προέδρου στην Λιθουανία έδωσε την ευκαιρία να ακουστούν οι προτεραιότητες καθώς και οι ανησυχίες της Ελλάδας σε ανώτατο πολιτειακό και πολιτικό επίπεδο και ειδικότερα σε τομέα ελληνοτουρκικών σχέσεων. Σε πλαίσια παρατεθέντος δείπνου εκ μέρους του κ. Πρέσβη προς τιμήν της κας Προέδρου και των μελών της επίσημης Αντιπροσωπείας, συζήτηση επεκτάθηκε σε φυσικές καλλονές και πολιτιστική κληρονομιά νησιού μας, οποίου, ως πρόέκυψε, η κα Πρόεδρος τυγχάνει συχνός επισκέπτης και γνώστης . Ευκαιρίας δοθείσης κος Πρέσβης εξέφρασε ευχή και τιμή του για συμπερίληψη και του χωριού μας Ακрасίου σε πλαίσια ενδεχόμενης, μελλοντικής της επίσκεψης σε νησί μας.

✦ **Τα θερμά μας συλλυπητήρια.**

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ακрасίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο του Ιωάννη Καραγιάννη του Θεοδώρου, ετών 75 , Χημικού , συζύγου της Ευστρατίας θυγ. Δημητρίου και Γιασεμής Κουτλη που απεβίωσε και κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη την 15 Ιουνίου 2022. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακрасίου Λέσβου. **Αιωνία του η μνήμη.**

✦ **Εορτή των Αγίων Αποστόλων στο Ακрасί**

Γιορτάστηκε και φέτος η Εορτή των Αγίων Αποστόλων στο Ακрасί στην ομώνυμη τοποθεσία των Αγίων Αποστόλων. Ευχαριστούμε μέλη του συλλόγου μας για το ψήσιμο του καφέ και για το μίρασμα των εδεσμάτων, προσφορά του Συλλογου μας. Επίσης στο τέλος της λειτουργίας έγινε η καθιερωμένη αρτοκλασία και το μίρασμα του άρτου σε όλο το εκκλησιασμά. Χρόνια Πολλά στους εορτάζοντες. **Και του χρόνου με υγεία.**

✦ **Εορτή των Αγίων Αναργύρων στο Ακрасί Λέσβου**

Γιορτάστηκε την πρώτη του μηνά Ιουλίου 2022 και στο χωριό μας το Ακрасί η εορτή των Αγίων Αναργύρων στο ομώνυμο εξωκλήσι λίγο έξω από το χωριό μας. Οι Άγιοι Ανάργυροι ήταν χριστιανοί ιατροί που προσέφεραν χωρίς αμοιβή τις υπηρεσίες τους. Θεράπευαν τις ασθένειες των ανθρώπων, και ιδιαίτερα των φτωχών, χωρίς να παίρνουν χρήματα, γι' αυτό και ονομάστηκαν Ανάργυροι. Ευχόμαστε να μας δίνουν πάντα υγεία σωματική και ιδιαίτερα ψυχική και πνευματική υγεία, ιδιαίτερα στις σημερινές ημέρες μεγάλης κρίσης που περνάμε.

Χρόνια πολλά στους εορτάζοντες.

Υπόθεση Πάτρας: καμία παιδοκτονία...

Της Δήμητρας Σάπικα

Πολλές είναι οι μητέρες που προσπαθούν με κάθε τρόπο να αποκτήσουν παιδιά, που επωμίζονται επί εννιά ολόκληρους μήνες τις δυσκολίες της κύησης και τους πόνους της γέννας, που θυσιάζονται για να σώσουν τα παιδιά τους, ενώ οι περισσότερες θα σκότωναν για τα παιδιά τους... Πώς είναι όμως δυνατό να υπάρχει έστω και μια «μάννα» που δίχως δισταγμούς, τύψεις, και ηθικούς φραγμούς θα μπορούσε να θανατώσει το παιδί της; Ανέκαθεν εξυμνούταν η μητρική αγάπη με φράσεις χλιοειπωμένες όπως «η μάννα είναι μόνο μία», «όταν γίνεις μάννα θα καταλάβεις». Αγάπη σημαίνει συνεχής φροντίδα- έγνοια για το άτομο που αγαπάς. Σημαίνει ανάγκη να βρίσκεσαι κοντά του και στεναχώρια όταν βρίσκεσαι μακριά του για πολύ καιρό. Σημαίνει γενικότερα μια συνεχή απασχόληση με τον άλλο, ακόμη και στην απουσία του. Η μητέρα ταυτίζεται με το παιδί της και το θεωρεί μέρος του εαυτού της, έτσι ώστε να αισθάνεται τη χαρά του και τη λύπη του σαν να είναι δικές της. Υπάρχει μια στενή συναισθηματική αλληλεξάρτηση μεταξύ των δύο. Και ενώ υφίσταται τόσο στενή σχέση σχέση μεταξύ των δύο, πώς νοείται μία μάννα να κόψει το νήμα της ζωής του παιδιού της; Πώς μπορεί να αποκοπεί οριστικά και εκ προθέσεως από αυτό το μέρος του εαυτού της, από το δημιούργημα της; Τις τελευταίες μέρες, το φως της δημοσιότητας είδε η τραγική υπόθεση του φόνου της εννιάχρονης Τζωρτζίνας από τη μητέρα της, Ρούλα Πισπιρίγκου. Πρόκειται για ένα σοκαριστικό γεγονός που συγκλόνισε το πανελλήνιο. Το πιο σοκαριστικό όμως δεν είναι ο φόνος του ενός, ίσως και των τριών παιδιών της, αλλά το γεγονός πως ελάχιστοι ξαφνιάστηκαν από αυτή την είδηση. Οι περισσότεροι μάλιστα ήταν βέβαιοι πως υπεύθυνη για τον θάνατο της μικρής Τζωρτζίνας ήταν η ίδια της η «μητέρα». Οι συνεχώς αυξανόμενες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, δολοφονιών μεταξύ συζύγων, συγγενών, φίλων καθιστούν κάθε άλλο παρά πρωτοφανή τέτοια φρικτά γεγονότα. Πολλοί επίδοξοι «δικαστές των social media» καθώς και πληθώρα δημοσιογράφων έχουν ασχοληθεί εκτενώς και έχουν κατακρίνει

έντονα το συγκεκριμένο περιστατικό. Στο συγκεκριμένο ζήτημα, όμως, κρίνεται απαραίτητη μία διευκρίνιση σχετικά με τον χαρακτηρισμό της Ρούλας Πισπιρίγκου ως παιδοκτόνου. Η παιδοκτονία δεν αποτελεί παρά μια προνομιούχα μορφή ανθρωποκτονίας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 303 του ποινικού Κώδικα, που αναφέρει χαρακτηριστικά πως «μητέρα που με πρόθεση σκότωσε το παιδί της κατά ή μετά τον τοκετό, αλλά ενώ εξακολουθούσε ακόμη η διατάραξη του οργανισμού της, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη». Συνάγεται, επομένως, το συμπέρασμα πως δράστης είναι πάντοτε η μητέρα και ποτέ ο πατέρας, ενώ σε περίπτωση που αυτός διαπράξει αντίστοιχο έγκλημα, κατηγορείται πάντα για ανθρωποκτονία. Το άρθρο 303 προβλέπει μειωμένη ποινή για τον δράστη, κάτι που βασίζεται στον μειωμένο καταλογισμό του, ενώ το έγκλημα δικαιολογείται ως έναν βαθμό δεδομένου ότι επήλθε διατάραξη του οργανισμού της μητέρας που προκλήθηκε από τον τοκετό, προέκυψε δηλαδή άμεσα από αυτόν. Εν προκειμένω όμως γίνεται αντιληπτό πως δεν τίθεται κανένα ζήτημα παιδοκτονίας αλλά ανθρωποκτονίας, δεδομένου ότι 9 χρόνια μετά τον τοκετό, και όπου πλέον το θύμα δεν είναι νεογέννητο, είναι αδιανόητο να τίθεται ζήτημα διατάραξης του οργανισμού της μητέρας από τη γέννηση. Ο χαρακτηρισμός, συνεπώς, της Ρούλας Πισπιρίγκου ως παιδοκτόνου όχι απλώς δεν τη στιγματίζει και δεν τη βλάπτει ιδιαίτερα αλλά είναι άστοχος και δυσανάλογος της βαρβαρότητας της πράξης της. Αποτελεί δηλαδή για εκείνη όχι μια τιμωρία αλλά μία «χάρη», αφού η παιδοκτονία αντιμετωπίζεται με τρόπο επεικέστερο από την ανθρωποκτονία. Συγκεκριμένα, προβλέπεται φυλάκιση έως δέκα έτη για την πρώτη περίπτωση και τουλάχιστον δέκα έτη για τη δεύτερη. Πόσο άστοχος είναι ακόμη ο χαρακτηρισμός της Ρούλας Πισπιρίγκου ως «μητέρας»; Μητέρα, είναι η κάθε γυναίκα που είναι ο φύλακας άγγελος ενός παιδιού όσα χρόνια κι αν περάσουν και όχι η γυναίκα που θα φέρει απλά ένα παιδί στον κόσμο... Μάννα δεν είναι η γυναίκα που σε γεννά

αλλά αυτή που σε δημιουργεί, που μένει δίπλα σου μέχρι το τέλος... Καμία δε διδάχτηκε το πως να γίνει μάννα. Δε διδάσκεται. Πηγάζει εκ των έσω. Το νιώθεις, δεν το μαθαίνεις. Δεν αρκεί η γέννηση ενός παιδιού για να σε κάνει μάννα. Δεν αξίζουν όλοι τους τίτλους της «μάννας» και του «πατέρα». Έχουμε θεοποιήσει το να είναι κανείς γονιός! Δεν κοιτάμε πόσο καλός είναι, παρά στεκόμαστε στην ιδιότητα και μόνο. Κι έπειτα λέμε στα παιδιά: «να τον αγαπάς, είναι πατέρας σου» ή «δε γίνεται να μην αγαπάς τη μητέρα σου» Η ωμή αλήθεια είναι πως ίσως κάποιος να μην έπρεπε να γίνουν γονείς εξαρχής. Σε κάποιους ο τίτλος της μητέρας ή του πατέρα αποδίδεται μόνο και μόνο για να τον δυσφημίσουν ή να τον υποβιάσουν με τις πράξεις τους. Αυτούς τους ανθρώπους δε γίνεται να τους αγαπήσεις υπέρμετρα ως παιδί τους. Μερικές

φορές δεν μπορείς να τους αγαπήσεις και καθόλου. Και πράγματι, πώς γίνεται να προσφέρεις αγάπη, αν πρώτα δεν έχεις εισπράξει;

Επομένως, η Ρούλα Πισπιρίγκου ούτε «παιδοκτόνος» και προπάντων ούτε «μητέρα» θα έπρεπε να αποκαλείται. Αφενός, διότι ο ευμενής χαρακτηρισμός «παιδοκτόνος» αποτελεί ένα ελαφρυντικό για εκείνη, ακόμη κι αν είναι αποτέλεσμα άγνοιας και λανθασμένης χρήσης της γλώσσας και αφετέρου ο χαρακτηρισμός «μητέρα» αμαυρώνει το λειτούργημα και την προσφοράς μίας μάννας, τόσο κατ' όνομα όσο και κατ' ουσίαν. Και σε αυτή την τελευταία περίπτωση, το να αποκαλείται μία τέτοια γυναίκα «μητέρα» - ή και «άνθρωπος»- δε φανερώνει απλώς εσφαλμένη χρήση της γλώσσας...

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΑΚΡΑΣΙ 2022

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα υγειονομικά μέτρα ασφαλείας το ΔΣ του Πολιτιστικού Συλλόγου Ακρασίου αποφάσισε να πραγματοποιηθούν οι παρακάτω εκδηλώσεις:

- **30 Ιουλίου ΣΑΒΒΑΤΟ:** Παιδικα παιχνίδια (Πλατεία χωριού).
- **31 Ιουλίου ΚΥΡΙΑΚΗ:** ΠΡΩΓΙ: Διαγωνισμός επιτραπέζιων Παιχνιδιών (Πλ. χωριού ΒΡΑΔΥ: Βραδύα ΚΑΡΑΟΚΕ για νεους και όχι (Πλατεία χωριού).
- **02 Αυγούστου ΤΡΙΤΗ:** Ταλέντα, Πλατεία χωριού.
- **03 Αυγούστου ΤΕΤΑΡΤΗ:** Βαρκάδα με καΐκι από Βατερρά – Κρυφτή Παναγιά (με επιστροφή).
- **04 Αυγούστου ΠΕΜΠΤΗ:** Αφιέρωμα στην Μικρασιατική Καταστροφή.
- **06 Αυγούστου ΣΑΒΒΑΤΟ:** Γιορτή του Τραχανά (Πλατεία χωριού).
- **08 Αυγούστου ΔΕΥΤΕΡΑ:** Σώζοντας ανθρώπους με απινιδωτή Βιοματική μάθηση απόγευμα (πλατεία χωριού).
- **09 Αυγούστου ΤΡΙΤΗ:** Παραμύθια για μικρούς και... μεγάλους.
- **10 Αυγούστου ΤΕΤΑΡΤΗ:** Πάρτυ στη Δρότα.
- **11 Αυγούστου ΠΕΜΠΤΗ:** Καντάδες.
- **12 Αυγούστου ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:** Πεζοπορία Ακράσι – Αγιάσος: Προσκυνημα στην Παναγιά της Αγιάσου.
- **13 Αυγούστου ΣΑΒΒΑΤΟ:** Θεατρικά σκετς (στη μνήμη του Αγιασωτη Αντώνη Μηνά) Απογευμα στο Πολιτιστικο Κέντρο «Γιάννης Κοντέλλης».

Πληροφόρηση για δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου

www.akrasi.gr/forum

Άρωμα Κυριακής

Του Εμμανουήλ Σωτηρχέλλη

Οι σημερινές μνήμες μου, έχουν άρωμα Κυριακής, με ολίγη από βοδινό με πατάτες στο φούρνο. Τις Κυριακάδες τότε σηκωνόμασταν αρκετά νωρίς, γιατί έπρεπε πριν την δεύτερη καμπάνα, να ήμασταν στην εκκλησία, με τα καλά μας, φτωχικά μεν αλλά πεντακάθαρα ρούχα δε, και το μαλάκι χωρίστρα χτενισμένο σε στυλ Τράγκα. Το άγρυπνο μάτι του δασκάλου παραμόνευε για τυχόν απουσίες. Θυμάμαι πάντα με έντυνε η μητέρα μου με τα ρούχα των μεγαλύτερων μου αδερφών, (μια μου ήταν ποιο κοντά μια ποιο μακρυνά) αλλά τέλος πάντων. Τα ταλαίπωρα παπούτσια μου, από το να κλωτσάω κουτιά, πέτρες και ότι έβρισκα μπροστά μου θέλανε ένα κουτί Κάμελ πάστα μαύρη, μπας και έπαιρναν καλύτερη όψη. Παπούτσια καινούργια μου έπαιρναν κάθε δύο χρόνια, καταλαβαίνετε πιστεύω τον λόγο. Η μυρουδιά της πάστας του Κάμελ μου έχει μείνει μέχρι τώρα στο μυαλό, όταν την οσφρηστώ νομίζω ότι είναι Κυριακή και πρέπει να ετοιμαστώ να πάω στην εκκλησία ασχέτως ημέρας.

Την Κυριακή λοιπόν την είχαμε συνδέσει όχι μόνο με τον υποχρεωτικό εκκλησιασμό, που όποιος δεν πήγαινε είχε επιπτώσεις αρνητικές την Δευτέρα από τον δάσκαλο, αλλά και με μια μικρή ανάσα ξεκούρασης, αλλά μόνο από το σχολείο, γιατί οι αγροτικές εργασίες δεν τελείωναν ποτέ. Ας μην ξεχνάμε τότε είχαμε και το Σαββάτο σχολείο. Μετά την εκκλησία ο πατέρας μου με δύο φίλους του έπιναν το ουζάκι τους, στην πλατεία του χωριού, που καταμεσής, υπήρχε ένα αιωνόβιο τεράστιο πλατάνι, ως συνήθως σε όλα τα χωριά της Ελλάδος, όπου άπλωνε την σκιά, και τα τεράστια κλαδιά του και στα τρία καφενεύα που ήταν γύρω γύρω.

Ήταν ολόκληρη ιεροτελεστία θυμάμαι η διαδικασία του ούζου τους, όλοι κάθονταν σταυροπόδι με ελάχιστη επαφή με το τραπέζι, γιατί είχε την έννοια του, *ανοίγω την όρεξη μου χωρίς να χορτάσω, και πάω σπίτι να φάω

με την οικογένεια μου. Ο καφετζής έφερνε δύο πιατάκια μικρά, στο ένα είχε τέσσερις πέντε ελιές, τρία κομματάκια τυρί, λίγο ταραμά, δύο αντσούγιες, τέσσερις φέτες αγγούρι, και το άλλο 5-6 παραλληλόγραμες κομμένες φέτες ψωμιού σαν αντίδωρο. Αλλά πάντα οι καημένοι, ξεροσφύρι το πίνανε γιατί πήγαινα και τους έτρωγα το μεζέ. (την φωτογραφία του πατέρα μου που παραθέτω στο

τέλος είναι και αυτή οριτζιναλ. Παρατηρήστε έχουν ένα πιάτο, και ένα πιρούνι όλοι. Όταν πηγαίναμε λοιπόν μετά στο σπίτι έπρεπε γρήγορα να βγάλω τα ρούχα τα καλά που φόραγα, μην τυχόν και τα λαδώσω, για να κάτσουμε να φάμε. Το τραπέζι της Κυριακής πάντα περιελάμβανε κρέας, έστω και εάν τότε ήταν ποιο πολύ το κόκαλο από το κρέας αλλά έπαιρνε την νοστιμιά του όμως. Σώζανε την κατάσταση οι πολλές πατατούλες και το μπόλικο ζουμάκι του ταπιού, για τα μακροβούτια από το ζυμωτό ψωμί. Τότε ο κόσμος έτρωγε κάθε Κυριακή, ολίγη από κρέας, με μπόλικά ζαρζαβατικά, η μακαρόνια, πατάτες (όπως λένε και

στις ελληνικές ταινίες) ακόμα και οι φτωχοί. Τα σοκάκια μοσχοβολούσαν λεμονάτο.

Είχαμε ένα μικρό τραπεζάκι αναδιπλούμενο, που ίσως να χωράγανε με τα βίαις 3 άτομα (δεν θυμάμαι να φάγαμε σε αυτό ποτέ) αλλά φευθ, εμείς είμασταν πέντε. Οπότε έστρωνε κάτω μια μεσάλα έτσι την έλεγε η μάνα μου (τραπεζομάντηλο) και οκλαδόν όλοι στο ξύλινο πάτωμα, με τα δικά της υφαντά χράμια. Η μητέρα κοντά στην γωνιά (τζάκι) για να είναι κοντά στο ταψί με το φαγητό, που είχε δώσει στον φούρνο για να το ψήσουν το πρωί, για να μπορεί να ξαναγεμίζει τα πιάτα που άδειάζαν σε χρόνο ντε τε. Οπότε στο τραπεζάκι τοποθετούσαμε την λάμπα πετρελαίου (υπήρχε πάνω και ένα ραδιόφωνο μικρό μαύρο, σκεπασμένο με μια δαντέλα, (παραθέτω την αυτούσια φωτογραφία του μικρού τρανζίστορ) γιατί ήταν ποιο ψηλά, και έτσι μπορούσαμε να βλέπουμε να τρώμε. Είχα φάει κάτι σφαλιάρες ξεγυρισμένες από τον μεγάλο αδερφό μου γιατί έλεγε ότι έβαζα το κεφάλι μου μπροστά στην λάμπα, και δεν έβλεπε να τρώει. (ποτέ δεν έμαθα εάν αυτό ήταν αλήθεια.) Περιττό

να σας πω ότι υπήρχε ένα μικρό σαλονάκι με τα κλασικά σκυλάκια πάνω στο τραπέζι, κάτι πλαστικά λουλούδια που έφτιαχναν τότε, μια φρουτιέρα στην μέση άδεια, και όλες οι φωτογραφίες της οικογένειας, και με ένα τεράστιο καθρέφτη να κρέμεται από το τοίχο σε κλίση τέτοια ώστε να προσδίδει μεγαλοπρέπεια. Ήταν φυσικά το όλον σαν Αβαείο..., μόνο για τους μουσαφειραίους ήταν προσιτό. Τα φλοκάκια Λάβδας ήταν σε ισχυρή απομόνωση, μόνο με κάτι βαζάκια γλυκά αχλαδάκια (μουτζουριτες), είχαμε αναπτύξει ισχυρές δόσεις φιλίας (χμμ μάλλον μόνο από μέρος μου) μετά από τις αιφνιδιαστικές επιδρομές μου. Μ' αυτά και μ' αυτά βράδιαζε στο μικρό χωριό μου, άναβαν οι λάμπες ασετυλίνης στις κολώνες της ΔΕΗ, και κανένας μαθητής δεν μπορούσε να κυκλοφορεί μετά πια.

Ρεύμα είχε μόνο ο κεντρικός δρόμος του χωριού. Το ρεύμα στο χωριό ήρθε το 1968 πλήρως. Αυτή ήταν περίπου μία Κυριακή στα παιδικά μου χρόνια το 1966-67.

Συγχωριανοί,

Ενισχύστε οικονομικά την έκδοση του Περιοδικού.

Στην τραπεζα EUROBANK μπορείς να βάλεις χρήματα.

Αριθμ. λογαριασμου 0026-0766-33-0100020404.

ή GR 8302607660000330100020404, με πρώτο όνομα Γεωργιος Βερβέρης.

Πληροφόρηση για δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου

www.akrasi.gr/forum

Από μνήμης «ξένοι»

Του Παναγιώτη Αντωνόπουλου

Η διετία που διαδέχεται την έναρξη της πανδημίας, στο νοητικό συμφραζόμενο της «Δύσης», για τα καθ' ημάς συνοδεύεται από χρονικότητες που συμμετέχουν στην αναπαραγωγή του εθνικού αφηγήματος. Όπως και στο προηγούμενο μου κείμενο, έτσι και σε αυτό, έρχομαι να θέσω μερικούς προβληματισμούς για μια κριτική στάση απέναντι στην επανασυγκρότηση της μνήμης σε συλλογικό επίπεδο. Με άλλα λόγια και πέραν των ακαδημαϊκών συμβάσεων στον λόγο θα ήθελα να ξανασκεφτούμε, αυτήν την φορά με αφορμή το 1922, το πώς σκεφτόμαστε και θυμόμαστε το παρελθόν, παραθέτοντας σύντομα μερικά από τα πολλά επίπεδα που διαμορφώνουν το πως θυμόμαστε στην συγχρονία. Μια συγχρονία η οποία συνδέεται τόσο με παραδοσιακές αντιλήψεις για τον εθνικό εαυτό όσο και τις ενεργές καταστάσεις που μας επηρεάζουν και δεν «χάνονται» απαραίτητα σε ένα ιστορικό παρελθόν.

Όλα τα έθνη-κράτη στις διαδικασίες συγκρότησής τους, αλλά και στην πορεία της εδραίωσής τους, συνδέθηκαν με διαδικασίες κάθαρσης για την παραγωγή ενός ομογενοῦς εαυτού όπου οι εκάστοτε εθνικά άλλοι δεν είχαν θέση. Διαδικασίες βαθιά βίαιες και αιματηρές που στην απλούστερη των περιπτώσεων συνδέθηκαν με τον εκτοπισμό πληθυσμών έως και ολοσχερείς καταστροφές οικισμών και των πληθυσμών. Τα όσα συνέβησαν στην περιοχή της Σμύρνης αποτελούν κοινή τακτική των εθνικών-κρατών τον 19ο και 20ο αιώνες και χρειάζεται να τις τοποθετήσουμε σε ένα άλλο πλαίσιο από αυτό που η εθνική ιστορία μας τα τοποθετεί. Αποτελεί η ιστορική αυτή κατάσταση μια αντίδραση του τουρκικού εθνικού κινήματος και όχι μια πράξη καταστολής/αντεπανάστασης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπως αντίστοιχα είχε συμβεί πολλάκις τα προηγούμενα χρόνια.

Το τουρκικό εθνικό κίνημα είναι κάτι διαφορετικό από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, αν και δημιουργείται περίπου την δεκαετία του 1870 από οθωμανούς αξιωματούχους. Είναι ευκόλως νοητό το τί διεκδικεί εάν αναλογιστούμε και άλλα εθνικά κινήματα και επιβιώματα τέτοιων που υπάρχουν και σήμερα. Η ιστορική απόσταση παράγει διαφοροποιημένα πλαίσια οι ιδέες περί εθνικής καθαρότητας, ακόμα και αν αυτή δεν παράγεται στο επίπεδο μιας κοινής βιολογίας, κοινού αίματος, αλλά κατ' εξοχήν στην βάση της θρησκείας και της γλώσσας. Ακριβώς ανάλογη ήταν και η διαδικασία όπου το ελληνικό εθνικό κίνημα δημιούργησε έναν κοινό εαυτό που γινόταν -και γίνεται συχνά και σήμερα- νοητός μέσα από την κοινή γλώσσα και θρησκεία. Βέβαια, το ποια είναι αυτή η γλώσσα τάλαιπώρησε την χώρα μας από τα τέλη του 18ου αιώνα έως και την δεκαετία του 1990. Συζήτηση διαφορετική, συζήτηση εκτός του παρόντος κειμένου.

Επόμενο στοιχείο που θέλω να θέσω αφορά την σχέση μας με τους πρόσφυγες της Μικρασίας τότε και την μνήμη τους σήμερα- σκοπός μου είναι να ερεθίσω ώστε να τείνει η σκέψη μας στον αναστοχασμό. Οι στάσεις απέναντι στους «ξένους» είναι εξαιρετικά σύνθετες και δεν θα μπω σε κάποια ανάλυση παρά θα θέσω μια σκέψη/ερώτημα απλώς στο χαρτί: πώς συνδέεται η στάση των εντοπίων στους πρόσφυγες της Μικρασίας με το πογκρόμ του 2018 στην πλατεία Σαφούς; Είναι οι μεν «αληθινοί» πρόσφυγες και οι δε «ψεύτικοι»; Το ερώτημα δεν απαντάτε στην περιορισμένη έκταση που δίνετε εδώ, αλλά αναφορικά με το δεύτερο μέρος του ερωτήματος και σε συνέχεια των πρώτων προβληματισμών/θέσεων του κειμένου αυτού θα σπεύσω να απαντήσω.

Αρχικά, ο ορισμός του πρόσφυγα λαμβάνει ποικίλα περιεχόμενα αλλά από την στιγμή που

δεν τον τοποθετώ σε εισαγωγικά αναφέρομαι στον απορρέοντα από τις συμβάσεις του ΟΗΕ-μπαίνοντας σε εισαγωγικά θα μπορούσε να περιγράψει πτυχές εντοπίων νοηματοδοτήσεων. Έπειτα, και αυτό είναι το βασικό επιχείρημα και το οποίο μπορεί να εξεταστεί σε μια περιορισμένη διαχρονία, πότε οι εκτοπισμένοι άνθρωποι αναγνωρίζονται ως πρόσφυγες, ως άνθρωποι που αναγκάστηκαν να φύγουν από τον τόπο τους (κτλ προβλεπόμενα, όπως παραθέτω όχι αυτολεξεί); Συμβαίνει αυτό την στιγμή που ως «ταξιδιώτες της ανάγκης» φτάνουν σε έναν τόπο ή αφού περάσουν από μακρές διαδικασίες ενσωμάτωσης; Διαδικασίες που δεν αφορούν γραφειοκρατικά ζητήματα, αλλά καθημερινές διαδικασίες οι οποίες έρχονται να τοποθετήσουν τον «ξένο» εγγύτερα στον εαυτό και να σχετιστεί έτσι με την κατηγορία των «δικών [μας]».

Έτσι, φτάνοντας σε ένα κλείσιμο του κειμένου μου συνοψίζω τα εξής: κανένα εθνικό κράτος δεν μπορεί να αποσυνδέσει την βία από την ιστορία του είτε αποκρύπτοντάς την είτε τοποθετώντας της στην σφαίρα του ηρωισμού. Οι προσλήψεις μας για τον «ξένο» δεν είναι σταθερές, αλλά με την πάροδο του χρόνου μεταβάλλονται. Και έτσι φτάνω στο ζητούμενο: μήπως χρειάζεται να ξανασκεφτούμε τις στάσεις μας απέναντι στον «ξένο»; Μήπως χρειάζεται να θυμηθούμε το παρελθόν ξανά; Αλήθεια πότε περάσαμε από τους τουρκόσπορους στις προσφυγικές πόλεις στους τουρκόσπορους που χτυπούσαν τα ΜΑΤ στις κινητοποιήσεις του 2020; Πράγματα που συνδέονται έντονα και μας καλώ να τα ξανασκεφτούμε, όχι για να «ψάξουμε τον αληθινό εχθρό» αλλά για να μην στεκόμαστε εχθρικά στον κάθε νέο «ξένο».

Τα ξεχασμένα επαγγέλματα

Γανωτής (καλαντζής)

Του Εμμανουήλ Σοτηρχέλλη

Τα παλιά μακιρνένια οικιακά σκεύη (ταψιά, καζάνια, κουτάλια, πιρούνια κλπ.) με τον καιρό οξειδώνονταν και έπρεπε να γανωθούν, να περαστεί δηλαδή η επιφάνειά τους με ειδικό μέταλλο (καλάι – κασσίτερος). Είχαν μαζί τους τα απαραίτητα εργαλεία και έκαναν τη δουλειά τους επί τόπου, ενώ παλιότερα η πληρωμή τους ήταν σε είδος (αυγά, καλαμπόκι, σιτάρι). Αφού καθάριζαν καλά τα σκεύη, αλείφανε το εσωτερικό

τους με σπίρτο και το τρίβανε με κουρασάνι (=τριμμένο κεραμίδι). Μετά κράταγαν το σκεύος με την τσιμπίδα πάνω από τη φωτιά και έριχναν μέσα το νησιαντήρι (=χλωριούχο αμμώνιο), για να στρώσει καλύτερα το καλάι πάνω στο χάλκωμα. Αφού το σκούπιζαν καλά, άπλωναν το λιωμένο καλάι σ' όλη την επιφάνεια του σκεύους μ' ένα χοντρό βαμβακερό ύφασμα... Στο τέλος το σκούπιζαν με καθαρό βαμβάκι για να γυαλίσει.

Για όσους επιμένουν να θυμούνται
και όσους δέλουν να μαθαίνουν

Σουλτάνα Ευαγγέλου Κίτελη. Σαράντα χρόνια καντηλανάφτρα της Αγίας Παρασκευής Ακρασίου. Η ζωή της αφιερωμένη στην Εκκλησία. Επίσης ήταν από τις λίγες γυναίκες του Ακρασίου που ήξεραν να μπλέκουν Μτάρια. Αυτά και το ξλόχτενο, ήταν τα βασικά εργαλεία της κρεββατής.

Ειρήνη Η Κουτλη, 17 ετών 1946 - 1947. Φωτογραφία που έστειλε στο Γεώργιο Καλδή από το Ακράσι για το προξενιό του γιού του Στέφανου Ε Καλδή.

Οικογένεια Παναγιώτη Ξενιτέλλη πηγαίνουν στη Δρότα με τα γαϊδουράκια. Πρώτος ο Σωτήρχος (Μακρής), ο Παναγιώτης Ξενιτέλλη, η γυναίκα του Μαρία και οι γιοι τους Άρης και ο Γιώργος.

Μετά τον πόλεμο του 1940 - 1944. Αριστερά ο Μιχάλης Βερβέρης, καθηγητής θεολόγος και δεύτερος από δεξιά ο αδελφός του Παπα Ξενοφών Βερβέρης.

Πολύ παλιά φωτογραφία του 1948. Από αριστερά ο Αριστείδης Ξενιτέλλη, η Μαρία Βερβέρη - Ξενιτέλλη, η Βικτώρια Ξενιτέλλη και ο Παναγιώτης Ξενιτέλλη.

Δημοτικό σχολείο Ακρασίου, σχολικό έτος 1934-1935 με δάσκαλο τον Μανώλη Η. Χατζέλλη.

Τα τρία αδέρφια Σωτηρχέλλη. Από αριστερά ο Εμμανουήλ, ο Γιώργος και ο Παναγιώτης (τον οποίο δεν έχουμε κοντά μας ποια, και τον θυμόμαστε πολύ αγάπη).

Στο Νεκροταφείο στην είσοδο έχει τοποθετηθεί πινακίδα (έργο του συγχωριανού μας Παναγιώτη Λάσκαρη) που λένε οι πρόγονοι μας σ' αυτούς που έχουν πολλές δουλειές και τρέχουν συνέχεια: «Τσι μεις είχαμ δλιές αλλά τσ' αφήκαμ!». Σοφή ρήση.

Βατερά με το Πλωμάρι... Εδώ βλέπουμε τα 408 μέτρα που δεν μπορούν να κατασκευαστούν εδώ και δεκαετίες ώστε να ενωθούν τα Βατερά με το Πλωμάρι...

Οικογένεια του Αντιπροέδρου του Συλλόγου μας Ξενοφόντα Σάπικα.

Αγαπημένα πρόσωπα που υπηρέτησαν στο Υπεραστικό ΚΤΕΛ Λέσβου. Ο Στέλιος (Πλωμαρίτης εκ Στύψης ορμώμενος) και ο Στρατής Μελιωνίτης εξ Αμπελικού!! (Φωτο Ευαγ. Ορφανός). Το Λεωφορείο αυτό με οδηγό τον ΚΑΠΩΝΗ και εισπράκτορα τον Στρατή Μελιωνίτη. Κάθε μέρα έκαναν το δρομολόγιο Αμπελικό - Ακράσι -Μπόρος - Παλαιοχώρι - Πλωμάρι και επιστροφή Έφευγε πάρα πολύ πρωί κατά τις 5.30 από το Αμπελικό για να κατεβάσει τους μαθητές και τον υπόλοιπο κόσμο των παραπάνω χωριών... Αξέχαστα χρόνια

Από το γάμο του Νικολάου και της Ειρήνης Κουτσουραδή. Διακρίνονται ο Αθανασέλλης Παν. (Μπόταρος) από αριστερα και από δεξια ο παντοπόλης του χωριου μας Στρατής Αβαγιαννης.

Το 1982 στον κάμπο Ακρασίου. Εορτή Αγίας Παρασκευής. Χορεύουν Ταμκαλής Ευστράτιος, Στρατής Τζανέλης και Τάκης Ζαλούμης.

Καρπέλη Μαρία του Βασιλείου. Αποφοίτησή της από την Σχολή Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής Πανεπιστημίου Αιγαίου στην Λήμνο. Μπράβο της. Να την χαίρονται οι γονείς της και καλή Σταδιοδρομία.

Το «βελονάκι» εν δράσει!!! Από αριστερά: Χριστ. Καβαρνού, Χαρίκλ. Μιγαλέλλη και Γεωργ. Χατζέλλη. Παλιές καλές εποχές όπου το κέντημα, το βελονάκι και η κουβέντα με την καλή παρέα ήταν καθημερινή απασχόληση των γυναικών στον ελεύθερο χρόνο τους.

Στις 08/05/2022 η Πέρσα Αθανασίου (κόρη του Χαρίλαου και της Μαρίας Ταμκαλή) και ο Κώστας Χαλδέζος παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Πλωμαρίου. Εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια στους νεόνυμφους και οι γονείς τους να τους χαίρονται.

Από την βάπτιστη που έγινε 25/06/2022 στις Δρυγίες Αμαρίου Ρέθυμνου Κρήτης. Εμμανουήλ είναι το όνομα που έδωσαν στο παιδί τους ο Θεοδωρής Τσαχακης και η Δέσποινα Χριστοφελλη (κόρη του Μανώλη Χριστοφέλλη) την 25/06/2022 στις Δρυγίες Αμαρίου Ρέθυμνου Κρήτης.

Κοινωνικά
(Όσα φτάνουν στ' αυτιά μας...)

της Ειρήνης Σωτηρχέλλη

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Εμμανουήλ είναι το όνομα που έδωσαν στο παιδί τους ο Θεοδωρής Τσαχακης και η Δέσποινα Χριστοφελλη (κόρη του Μανώλη Χριστοφέλλη) την 25/06/2022 στις Δρυγίες Αμαρίου Ρέθυμνου Κρήτης Νονός Φίλιππος Μπουρτζανος ανηψιος του Δημάρχου Αμαρίου.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς να χαίρονται τα παιδιά τους και οι κουμπάροι πάντα άξιοι

ΓΑΜΟΙ

Στις 08/05/2022 η Πέρσα Αθανασίου (κόρη του Χαρίλαου και της Μαρίας Ταμκαλή) και ο Κώστας Χαλδέζος παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Πλωμαρίου.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια στους νεόνυμφους και οι γονείς τους να τους χαίρονται

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. Στις 09/02/2022 απεβίωσε στην Θεσσαλονίκη η Ζωή Ασπρολούπου όπου και κηδεύτηκε.
2. Στις 17/02/2022 απεβίωσε στη Μυτιλήνη ο Χαράλαμπος Μαυροθαλασσίτης όπου και κηδεύτηκε.
3. Απεβίωσε στην Αθήνα η Ευαγγελία Αβαγιάννη του Παναγιώτη όπου και κηδεύτηκε στις 15/03/2022.
4. Στις 25/03/2022 απεβίωσε στη Μυτιλήνη η Γιασεμή Παλαιολόγου όπου και κηδεύτηκε.
5. Στις 15/06/2022 απεβίωσε στο Bendigo της Αυστραλίας ο Γεώργιος Δημ. Τσαμουράς όπου και κηδεύτηκε.
6. Στις 15/06/2022 απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη ο Ιωάννης Καραγιάννης (σύζυγος της Ευστρατίας Δημ. Κουτλή) όπου και κηδεύτηκε.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στους συγγενείς των νεκρών

Σας προτείνουμε... για τις αγορές σας

ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ

ΒΕΡΒΕΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΑΕΡ. ΓΙΑΝΝΑΡΕΛΛΗ 45 ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΤΗΛ./FAX: 22510 46170
 693 9799641

ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ

✓ ΣΙΔΗΡΙΚΑ - ΕΡΓΑΛΕΙΑ
 ✓ ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΪΑΣ

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 8 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 ΤΗΛ./FAX: 22510 24425, 22510 27370
 e-mail: karafoth@otenet.gr

MINI MARKET

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ
 Θ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ 12
 ΤΗΛ.: 22510 40009

ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ

ΔΑΛΛΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

5^ο ΧΛΜ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ - ΚΑΛΛΟΝΗΣ

☎ 22510 20403
 ΚΙΝ: 6976674260

ΜΥΡΣΙΝΗ Γ. ΠΑΝΤΕΜΗ

Φυσικοθεραπεύτρια
 Πτυχιούχος Α.Τ.Ε.Ι Λαμίας
 Πρακτική σε νευρολογική κλινική
 Klinikzentrum Mühlengrund στη Γερμανία

Αποκατάσταση:

- ✓ Μυοσκελετικών παθήσεων
- ✓ Νευρολογικών παθήσεων
- ✓ Γηριατρικών παθήσεων
- ✓ Manual Therapy
- ✓ Clinical Pilates

Τηλ. Επικοινωνίας: **6980587049** Θεραπεία κατ'οίκον

ANASTASIADIS
opticastores

ΟΠΤΙΚΑ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ
 ΥΠ. ΟΠΤΙΚΩΝ: ΚΑΚΗ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ

ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ 7, ΜΥΤΙΛΗΝΗ. ΤΗΛ/FAX: 2251021505

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ - ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

ΑΕΡ. ΓΙΑΝΝΑΡΕΛΛΗ 48 - 81100 ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 ΤΗΛ./FAX: 22510 37377 • ΚΙΝ.: 697 4054861

ΚΛΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΕΡΜΟΥ 78 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 ΤΗΛ. (22510) 28140

PROTOULIS
 MASTER OLIVE OIL MAKERS
 Plomari, Lesvos
 protoulisoliveoil@gmail.com

ÆGEAN GOLD BIO

Product of Organic Farming
 PREMIUM QUALITY EXTRA VIRGIN OLIVE OIL PGI LESVOS

Cold pressed
 Superior category olive oil obtained directly from olives and solely by mechanical means

PROTOULIS
 500ml e 16.9fl.oz

δρότα
cafe-restaurant

ΠΑΡΑΛΙΑ ΔΡΩΤΑΣ | DROTA BEACH
22520-91390
6974826121

Μαρία Τσουκαρέλλι
Ασφαλιστική Σύμβουλος

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ
 Αεροπόρου Γιανναρέλλη 45
 Μυτιλήνη
 22510 46170
 698 8290166
 maria-tsoukarelli@hotmail.com

(Σύζυγος Δημ. Βαλ. Βερβέρη)

ΕΚΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟ
ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
ΕΛΑΣΤΙΚΑ - ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΤΥΡΟΠΩΛΗΣ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 27Α, ΤΗΛ.: 22510 47422
ΚΙΝ.: 6973 244249

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ
ΘΕΚΛΗΘΙΑΣΤΙΚΑ
ΙΕΡΑΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΕΙΚΟΝΕΣ - ΤΑΜΑΤΑ
ΛΑΜΠΑΔΕΣ

Μητροπόλεως 17, Μυτιλήνη - τηλ. 22510.24445, 6972870983

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ Κόμβος
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ & ΑΝΑΝΕΩΣΕΙΣ
ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
ΦΟΡΤΗΓΟΥ • ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ
ΝΤΑΛΙΚΑΣ • ΤΑΞΙ

Μυτιλήνη: Καβέτσου 42
Τηλ. 22510 55400

ΕΚΔΟΣΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ Π.Ε.Ι.
(ΧΩΡΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ)

ΤΑΒΕΡΝΑ - ΟΥΖΕΡΙ
Ο ΡΕΜΠΕΤΗΣ

ΕΙΛΑΝΟ ΣΚΑΛΑ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΤΗΛ. 22510 40740

ψαράδικο
fish & grill • seafood
Τηλ. παραγγελιών
22510 34333

ΓΕΩΠΟΝΕΙΝ
Β. ΓΑΛΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

Γεωργικά Εφόδια

Σιμόνις 3, Μυτιλήνη, Τηλ. - Fax: 22510 42960
E-mail: gallosv1@otenet.gr